

הקהל את העם

י"ד תשרי | ו

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

מו"ל:

אש"ל - הכנסת אורחים

מחלקת הוצאה לאור

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

פתח דבר

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה

ברגשי שמחה וגיל הננו מוציאים לאור את הגליון השישי מסדרת 'קבצי חודש השביעי בליובאוויטש - תשרי תשע"ו הנקרא בשם "הקהל את העם" בקשר עם ימים ראשונים דחג הסוכות דשנה זו - זמן מעמד הקהל בבית המקדש.

בקובץ שלפנינו יוכל הקורא למצוא בין היתר את המדורים:

"(ה)קהל גדול ישובו הנה" - הצצה קצרה לשנות הקהל בתקופת הדור השביעי עם הנשיא השביעי, ממנה עולה כי מצוות הקהל העתיקה שהתקיימה לפני אלפי שנים בבית המקדש, הינה עכשווית ומעשית.

"זכרונות מהדור הרביעי" - שביבי תיאורים מזכרונותיו של ר' צבי הר-שפר שנולד בעיירה ליובאוויטש. וזכה לחסות בצלו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

"התייסדות צא"ח" - סקירה מיוחדת על הקמת ופעילותו של ארגון צערי אגודת חב"ד בניו-יורק - מוגש לרגל 06 שנה ליסוד הארגון.

"יומן נפלאות בכל" - חלקים מתוך יומן מחצרות קדשינו מחודש תשרי ה'תשנ"ב, המתאימה בשגחה פרטית לקביעות השנה הבעל"ט ה'תשע"ו - בקובץ זה הובא היומן מהתאריכים: יום ה' י"א תשרי - יום א' י"ד תשרי. היומן ערוך ע"פ יומן "פאָקס אַ שיחה", בשילוב פרטים מ"בית חיינו", "כפר חב"ד", יומן פרטי של א' התמימים ד"קבוצה" תנש"א, וכן עם השוואה לסרטי הוידאו (הקיימים) - באדיבות "מכון יומני בית חיינו". תודת התמימים נתונה להם על כך.

...

ויהי רצון, שבהמצאנו "קהל גדול" ב־770 בית משיח, "מלפני אדון חולי ארץ" בחודש החגים, נזכה תיכף ומיד ממש לראות בעיני בשר את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלך ביופיו קורא את "התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם" ואזי נזכה ש"שמעו . . ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה. ולאחר שכבר זכינו שהמשיח שבדורנו נתגלה ובישר לעם ישראל

את הבשורה לה חיכו יהודים אלפי שנים: "ענוים, הגיע זמן גאולתכם!"
ובאופן של "לאחר לגאולה" - בזכה תיכף ומיד ש"הוא יושיענו ויגאלנו שנית
בקרב וישמיענו לעיני כל חי לאמור: הן גאלתי אתכם אחרית כבראשית
להיות לכם לאלקים", ונעמוד יחדיו מתוך אהבת ישראל אמיתית מול פני
קודשו ונכריז בפניו מעומק ליבנו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ועד 'חיילי בית דוד'
770 בית משיח, בית חיינו

אש"ל - הכנסת אורחים
מחלקת הוצאה לאור

ימות המשיח,

י"ד תשרי, ערב חגה"ס, שנת תשע"ו ופרצת לפ"ק - שנת הקהל.
שנת הקי"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ברוקלין נ"י.

תוכן עניינים

6 | פותחין בדבר מלכות

לעורר את הקהל ליראה את ה'

8 | לראות את מלכנו

חלוקת לעקאח - ציור פני הרב

11 | מאוצר המלך

התוועדות של מה"מ שאומר "שמרה נפשי כי חסיד אני" - כתי"ק

12 | מבוא האדרת

קצת סדר בראש בסוגיית הקהל

16 | (ה)קהל גדול ישובו הנה

הקהל שבכל דור ודור

40 | התייסדות צא"ח

סקירה מיוחדת על ארגון צא"ח בני. - לרגל 06 שנה ליסוד הארגון

47 | יומן תשרי תשנ"ב

חודש השביעי בבית חיינו

66 | האמנתי כי אדבר

הגיגים בקשר עם שנת הקהל - "ויקהלו אל המלך"

73 | בימים ההם

כולל ובמיוחד שהגדול שבקהל

צריך לעורר את כל הקהל "האנשים הנשים והמף". מובא בקשר עם שנת
'הקהל' הבעל"ט.

בזמן שביהמ"ק הי' קיים, כשהקריבו קרבנות בפועל ממש - הרי, לאחרי
שהאדם הביא קרבן חשוב, "שור שמן". כדי להקריב ע"ג המזבח, יש צורך
לפעול עליו ("קנעלן מיט אים") שמלבד הבאת הקרבן בפועל ממש, צ"ל
גם המחשבה וההתבוננות ש"חטא לאלקיו בגופו ובנפשו וראוי לו כו' לולי
חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו
נפש תחת נפש כו", ובמילא, ישוב בתשובה כו'.

ובפשטות: בראותו את ה"שטורעם" שמסביב להקרבת השור השמן, עד
כדי כך, שכו"כ אנשים (כ"ד אנשים!) מתעסקים כהקרבת השור ע"ג המזבח
- עלול לטעות ולחשוב שיכול להסתפק בכך, ובמילא, בנוגע למעמדו
ומצבו הרוחני - ישאר כמקודם, שנפש הבהמית שלו נשאר "שור שמן" ...
ובמקרה הטוב ביותר - "כבשה קטנה" ... אבל, בכל זאת "בהמה" ...

משא"כ בזמן הגלות, שביהמ"ק אינו קיים, ולא מקריבים קרבנות, ובמילא,
אינו יכול להביא "שור שמן" כפשוטו, ואפילו לא עשרון סולת בלבד
הרי, לא שייך כאן אלא ענין הקרבן ברוחניות, להקריב (מלשון קירוב)
את נפשו לה', ע"י עבודת התפלה, כאמור, "תפלות כנגד תמידין תקנום".
ובפשטות: בידעו שבזמן הזה אינו יכול ללכת לביהמ"ק ולהביא קרבן
בפועל ממש, כי אם, להתפלל לה',

[ועד כדי כך גדולה הירידה, שלפני התפלה שותה כוס תה... שכן, מצד
חלישות הדור כו' התירו לטעום לפני התפלה, וכידוע הסיפור אודות
הרבנית רבקה נ"ע, זוגתו של אדמו"ר מהר"ש, שבגלל מצב בריאותה צוה
עלי' הרופא לאכול מיד בקומה משנתה, ומכיון שלא חפצה לאכול קודם

התפלה, היתה מתפללת בהשכמה ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית, ואמר לה חותנה, הצ"צ, שצריכה לאכול לפני התפלה, כי, מוטב לאכול כדי להתפלל מאשר להתפלל כדי לאכול],

אזי, מודגש ביותר שמוכרח להיות ענין הקרבן ברוחניות, מכיון שמלבד זה אין ענין של קרבן כלל (ואין מקום לטעות אולי יכול להסתפק ע"י ענין אחר).

...ועד"ז בנוגע למצות הקהל:

בזמן שביהמ"ק ה' קיים, כשהיו מקיימים מצות הקהל כפשוטה, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף" בביהמ"ק לשמוע קריאת הפרשיות מהמלך – היו יכולים להסתפק בפועל ממש ד"הקהל", ולא לשים לב (כל כך) לתוכן הרוחני, ענין הביטול ד"ליראה את ה'" וכו'.

משא"כ בזמן הגלות, שביהמ"ק אינו קיים, ולא שייך לקיים מצות הקהל כפשוטה,

– כי אם, באופן של זכר בלבד, כמ"ש האברבנאל "מכאן נשאר המנהג בימינו שביום השמיני חג העצרת האחרון . . יום שמחת תורה שבו ביום אנו משלימין את התורה, עומד הגדול שבקהל ומסיים אותה כו' (או שעולה לתורה כו') לדמיון מעשה המלך בזמן האלקי ההוא" –

מודגש ביותר ההכרח בהתוכן הפנימי והרוחני ד"הקהל" – ענין הביטול ד"ליראה את ה'" בביהמ"ק הרוחני שבנפשו פנימה ("ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"), כולל ובמיוחד – שהגדול שבקהל צריך לעורר את כל הקהל, "האנשים והנשים והטף" (כפי שמתאחדים ונעשים קהל אחד), "ליראה את ה' . . כל הימים גו'".

(חלק משיחת ש"פ נצבים וילך ה'תשמ"ז)

לראות את מלכנו

תמונות נדירות של הרבי מלך המשיח שליט"א מחלוקת הלקח בחג הסוכות במהלך השנים

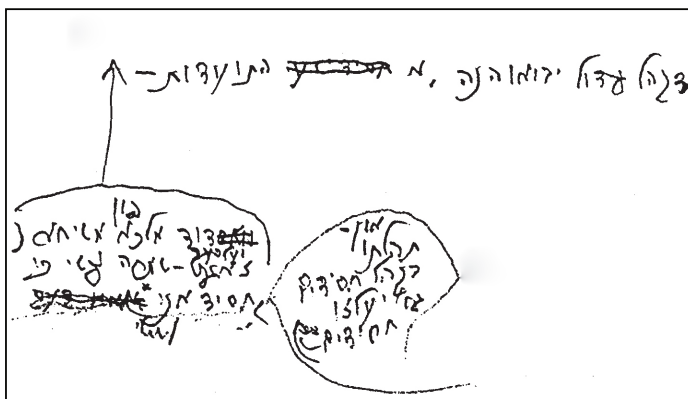

מאוצר המלך

קהל גדול יבואו הנה

קטע משיחת ש"פ בחוקתי תשמ"א, מוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, בה הוסיף בגוכתי"ק: "דקהל גדול יבואו הנה, א התוועדות פון - דוד מלכא משיחא וועלכער זאגט שמרה נפשי כי חסיד אני.. און - תהילתו בקהל חסידים גו' יעלוזו חסידים".

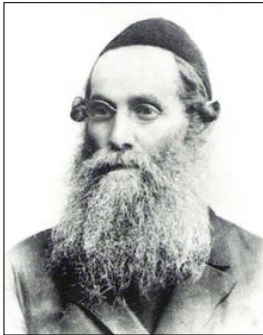
בעל האדר"ת ותורתו של משיח

• מאת הרב שמעון וויצהגנדלר, ר"י ראשל"צ •

"שאלה גדולה יש לשאול מדוע תגרע מצות הקהל החביבה והקדושה שלא נעשה לה שם ושארית אצלנו תמיד, מה שהיתה נוהגת בזמן המקדש אחת לשבע שנים, ומי גרע מלולב וכיוצא בו?"

משפט פתיחה זה בחר הרב האדר"ת בכדי לפתוח את חיבורו 'זכר למקדש' שנועד לברר מדוע המצוה התרי"ב - מצות הקהל לא זכתה, כמו הרבה מצוות אחרות, להיות לה 'זכר' קבוע.

שתי נקודות מעלה הרב המחבר [שהדפיס את קונטרסו בשנת תרמ"ט בעילום שם ולא זו בלבד אלא שכתב 'הסכמה' עם שמו לכבוד המחבר שליט"א...]:

א. סוגייה ערוכה היא בש"ס ופוסקים שכותרתה - "זכר למקדש", זאת על יסוד תקנת רבי יוחנן בן זכאי ש'עבדינן זכר למקדש'. לאור זאת עושים אנו כיום מצוות ומנהגים רבים שמצד עיקר הדין שייכים רק בבית המקדש או בזמן שבית המקדש קיים [מהמצוות: נטילת לולב בימי חג הסוכות מלבד היום הראשון, אכילת מרור, מצות שמיטה, ועוד כמוהם. מהמנהגים: שני תבשילים בליל הסדר, שמחת בית השואבה ועוד] וא"כ

הלא 'הקהל' אף היא בקטגוריית 'מצוות המקדש' מדוע שלא יחול גם עליה הכלל 'עבדינן זכר למקדש'?

ב. מצד ערכה העצמי של מצוה ייחודית זו, יש מקום לקיים לה זכר כדי לקרב יהודים על ידה, לאביהם שבשמים [ושאלה זו, מקשה המחבר, גם על הדורות שנכנסו לארץ עד לבנין בית המקדש].

לצורך החייאת הנושא ערך המחבר יצירה תמציתית מקיפה על מצוות

הקהל, כאשר במילים מדודות מחד ועיוניות מאידך הוא סוקר בפני המעיין את מצוות הקהל על כל חלקיה ובין השורות חוזר לשאלת הקונטרס מדוע לא 'עבדינו זכר למקדש'.

קונטרסו מהווה ליקוט מסודר ומתומצת שערוך כערך אנציקלופדי עם הערות ודיונים נוספים המובילים בדרך זו או אחרת לשאלה האמורה [אגב, קריאה מדוקדקת של הערך 'הקהל' באנציקלופדיה התלמודית מלמד כי אינו אלא סיכום מהוקצע של קונטרס זה].

ה'מהלך' של הקונטרס בנוי, לפי מה שקרוי בלשון כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, 'שיטת ההפשטה וההלכה'. כלומר המחבר לוקח את מצוות הקהל, מפריד אותה לחמשה גורמים, ובלשונו: מי [מחויב במצוה], מה [מה תוכן המצוה], מתי [זמן קיומה], איפה [מקומה]. איך [כיצד היא התבצעה בפועל]. לאחר פעולת 'הפשטה' זו, 'מלביש' המחבר את המצוה וסובר כי חמשת פרטים אלו הם גופה של המצוה. ואז הוא מוכיח כיצד לכל אחד מהם יש מקום לעשות לו 'זכר' (ולדוגמא: 'המלך' - אפשר 'להזכירו' לדעת ראשונים ע"י ה'גדול שבעם', כך גם זמן מוצאי שמיטה, הרי גם כשאין שמיטה נוהגת מדאורייתא אפשר להשתמש בשמיטה מדרבנן לביצוע המצוה. וכך הלאה).

לאור זאת מציג הרב המחבר שאלה ובקשה המופנית לגדולי תורה ולרבני הדור: ואשרי הדור שהגדולים יהיו נשמעים לקטן שבקטנים כמוני וידרוש כל רב בעדתו ביום שבת קודש חוה"מ סוכות הבא עלינו לטובה אם ירצה השם, דבר בעתו מה טוב".

המחבר במפורש לא קבע כי אכן יש לעשות 'זכר', אלא רק העלה את השאלה לשולחנם של מלכי רבנן.

[ויועזר: קונטרסו של המחבר נדפס בגלגולו החדש בשנת תשל"ג ושם הוא 'עוטר' בציצים ופרחים פרי עטם של רבני המזרחי שכבר קבעו בו את טכסי 'זכר להקהל' עם כל דקדוקיהם. יתכן ומסיבה זו הרבי שליט"א לא נוקב בשמו המפורש של הקונטרס, אלא רק באופן כללי. ודו"ק].

שליבים בהתגלות משנת 'הקהל' בתורתו של משיח

בשלושה שליבים בתשע שנות ההקהל תחת נשיאותו הנצחית של אבינו רוענו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א זכינו שהרבי יעסוק בהרחבה יתירה בשאלתו של בעל האדר"ת, תוך איזכור מפורש הן לקונטרסו והן למרבית עיקרי דבריו.

בשלב הראשון היה זה בשנת תשכ"ז, הקהל השלישי בנשיאותו הק', כאשר בשבת פרשת בראשית העלה בהתוועדות את שאלת האדר"ת ודן בה בפרטיות תירה (כמו גם ב"ט כסלו ופורים אותה שנה). אך בשלב זה השאיר את השאלה פתוחה ללא יישוב מסוים ויתר מכך אף חיזק את השאלה ממקורות שונים, אלא שבכל הנוגע למעשה סיים כל שיחה בנושא כי בכל אופן ברוחניות ובעבודת האדם בוודאי שהמצוה קיימת. במידה מסוימת היה משמע מבין הדברים כי דעתו הק' היא כי יש אולי כן מקום לעשות בדרך מסוימת 'זכר להקהל'.

בשלב השני היה זה בהקהל הבא, תשל"ד, כאשר כבר החל להשתמש זעיר פה וזעיר שם במטבע הלשון 'שנת הקהל', בשנה זו שוב חזר בהרחבה על השאלה הידועה בדבר אי עשיית 'זכר להקהל' (יצוין כי פה ושם הזכיר הרבי, ואף למעשה, לומר את פסוקי הקהל בחג הסוכות בכותל המערבי! ואכ"מ), אולם כאן לראשונה נתן הסבר ראשוני מדוע אכן אין מקום לעשות זכר להקהל. עיקרי הדברים נסובו סביב סוגיית 'עבדינן זכר למקדש', עליה מבסס האדר"ת את מרבית שיטתו, כאשר הרבי שליט"א מגדיר מחדש את עומק המושג 'זכר למקדש' ומוכיח כיצד ב'הקהל' אי אפשר לעשות זאת (שני שלבים אלו - השאלה בתשכ"ז והתשובה בתשל"ד נאגדו לאחדים בסימן כח בספר 'קהל גדול').

אולם עדיין נשארו הדברים 'פתוחים', גם בהקשר הזה שאף אחת משיחות אלו לא נכנסה לתוך ההגדרה של חותם המלך - 'מוגה'. הם נשארו בגדר 'הנחות' בלבד, על כל המשתמע. וגם ובעיקר כי היישוב שנאמר בשנת תשל"ד, היה בבחינת 'שערי תירוצים לא ננעלו' ובמיוחד התירוץ לא עסק ישירות ב'הקהל' אלא בסוגיית 'זכר למקדש'. ולכן עדיין השאלה ריחפה כאשר הרבי בעצמו חוזר לשאלה זו גם בשיחות נוספות באותה שנה. בד בבד המשיך הרבי מלך המשיח שליט"א ביתר שאת ועוז להראות כיצד חובה ליישם את ה'הקהל' ברוחניות ובעבודת האדם לקונו, נושא שעלה בדרגא נעלית כשהגיעה שנת הקהל הבאה - תשמ"א. אז כבר הפך המושג 'שנת הקהל' למטבע לשון שגורה בפיו הק' (נושא שהתבאר בהרחבה ב'פתיחה' לספר 'קהל גדול') וכל השנה כולה עסקה ב'הקהל'. אולם ללא הנושא של 'זכר להקהל'.

מהות מצוות הקהל

עד שהגיע ה'הקהל העיקרי' בנשיאותו הקדושה: שנת הקהל, שנת ה'תשמ"ח! שני 'ליקוטים' שפתחו את שנת הקהל, כמו גם השיחות שנאמרו בחודש

תשרי בנושא, חתמו את הדיון! הרבי מלך המשיח שליט"א חשף זרוע קודשו וסוף סוף גילה דעתו הקדושה בצורה בהירה, הברורה והעמוקה ביותר (סימנים א' וב' ב'קהל גדול' מלקור"ש חל"ד" וסימן כ"ז ב'קהל גדול').

או אז נגלה כי הרבי הגדיר מחדש את מצוות הקהל! הכיוון היה שונה משיטתו של בעל האדר"ת. בעוד בעל האדר"ת מראה את 'פרטי המצוה' וסבור שהם הם החפצא של המצוה ולכן יש מקום לעשות לכל אחד מאותם פרטים 'זכר', כאמור לעיל. בא מלך ישראל שליט"א ולימד להיפך: ה'חפצא' של המצוה היא תוכנה הפנימי - 'למען ישמעו'. ליראה את הוי'. תמיד כל הימים, וכל חמשת הפרטים שחילק בעל האדר"ת הם רק 'תנאי המצוה' וה'היכי תימצי' לקיומה. וא"כ: מה מקום לעשות 'זכר' ל'תנאים' במצוה, כאשר גוף המצוה נמצאת בשיא טהרתו גם כיום!

בלשון אחר: בעוד בעל האדר"ת הולך בשיטת ה"הפשטה וההלבשה", כנ"ל, הרבי שליט"א נוקט בשיטת ה"הלבשה וההפשטה". הוא מוכיח מתוך לשונותיו ההלכתיות של הרמב"ם כמו גם מכל תוכנם של אותם 'תנאי המצוה', כי החפצא שלהם עצמם הוא הצד הכי מופשט שבהם - גילוי החלק הכי עצמי של ישראל, אורייתא על ידי המלך שהוא שליח - קודשא בריך הוא!

הוא אומר: לדברי האדר"ת ה'נשמה' של מצוות הקהל הם חמשת הפרטים שעל ידם היא מתבצעת, וה'גוף' של המצווה היא התוצאה ומטרתה הרוחנית. אולם הרבי שליט"א מלמדנו כי 'נשמת' מצוות הקהל היא המטרה והיעד של 'למען ישמעו'. תמיד כל הימים, אלא ש'נשמה' זו שוכנת בתוך 'גוף' של פרטי ותנאי המצוה. ולכן ה'נשמה' של המצוה קיימת כיום באותה עוצמה!

אולם בכדי להבין את כל המהלך הזה שומא עלינו להכיר את כל המהלך מתוך שיחותיו הקדושות בנידון שנלקטו בצורה מסודרת בשפר 'קהל גדול'.

בטוחים ומאמינים אנו כי ב'הקהל' הנוכחי, שהוא העשירי במספר תחת נשיאותו הקדושה של 'בונה מקדש במקומו' בחצי כדור התחתון, נזכה כולנו יחד לממש את נשמת מצוות הקהל כפי שהיא מלוכשת בגוף המצוה, או אז נזכה לא רק "לכווין לבו לקריאה זו", אלא לשמוע בפועל ממש תורה חדשה מפיו של הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. מיד ממש!

מצוות הקהל העתיקה שהתקיימה לפני אלפי שנים
המקדש, מתבררת כמצווה עדכנית ומעשית במיוחד
הצצה קצרה לשנות הקהל בתקופת הדור השביעי

(ה) קהל גדול

שנים בבית

ת זמננו

עי

ל ישובו הנה

הקהל - כך זה התחיל

אחת לשבע שנים, לאחר שנת השמיטה, ביום ראשון של חול המועד סוכות, התקהלו כל בני ישראל, אנשים נשים וטף, בחצר בית המקדש ב"עזרת הנשים", שם בנו בימת עץ מיוחדת, עליה ישב המלך וקרא באוזני העם פרשיות מספר דברים, המזרזות את העם לשמירת המצוות ומחזקות את ידיו לדבוק בדרך האמת.

למעמד ההקהל קדמה תקיעה בחצוצרות: בבוקרו של אותו יום קדוש התפזרו הכהנים בכל חצרות העיר ירושלים ותקעו בחצוצרות זהב, כדי להזכיר לכל העם שהגיע היום המיוחד ועליהם לצאת להר הבית ולעמוד ולהקהל יחד בבית המקדש.

המלך לא השמיע חידושי תורה עמוקים ואף לא לימד דברים חדשים שהציבור אינו מכיר ויודע. הוא קרא פסוקים מספר דברים הידועים ומוכרים לכל, ולמרות זאת נצטוו כולם להיות בדממה וביראת כבוד להאזין "בכוונה גדולה", כי המטרה לא הייתה הקניית ידע בתורה, אלא להשריש בלב העם חיזוק באמונה בה' ובהליכה בדרך התורה.

הנושאים המרכזיים עליהם קרא המלך בתורה הם: מצוות האמונה בה', קבלת עול מלכות שמים וקבלת עול מצוות, מצוות התלויות בארץ - הפרשת תרומות ומעשרות לכהנים וללויים, מצוות מתנות עניים, וכן הוא קרא מן התורה את הקללות והברכות.

הקריאה בתורה הייתה מתוך ספר-תורה נדיר שהשתמשו בו רק אחת לשבע שנים, ומכמה מקומות מובן שזה ספר התורה שכתב משה רבנו ככבודו ובעצמו ביומו האחרון, ובאותו ספר קדוש קראו אך ורק בהזדמנות אחת ויחידה - במעמד הקהל.

לאחר הקריאה בתורה המשיך המלך בתפילה ותחינה לה' בעבור כל העם שיזכו לברכה והצלחה בכל העניינים והרוחניים. המלך סיים בשבע ברכות על עם ישראל ומלכות ישראל, על הכהנים ועל בית-המקדש.

הציבור שהתכנס
בבית המקדש היה
עצום. סביר להניח
שחלק מהציבור לא
הצליח לשמוע את
הקריאה בתורה.
אבל העיקר הוא
עצם ההשתתפות
והנוכחות במעמד
ובעיקר בראיית פני
המלך

הציבור שהתכנס בבית המקדש היה עצום, מיליוני יהודים. סביר להניח שחלק מהציבור לא הצליח לשמוע את הקריאה בתורה. אבל הרי יותר משהיה הדגש לשמוע העיקר הוא לראות ולחוות, עצם ההשתתפות והנוכחות במעמד ובעיקר בראיית פני המלך, החוויה הרוחנית של ההסתכלות בפני המלך כשהוא קורא בתורה וראיית כל העם מתכנס בצוותא למרגלות בית המקדש סביב המלך - השפיעה השפעה רוחנית עצומה ואדירה על כל הציבור.

קריאת המלך החדירה בלב העם בצורה סגולית את הדביקות בדרך הישר והאמת. באחד מהראשונים (ספר החינוך, מצוה תריב) ישנו ביטוי על מצות הקהל, האומר "זאת המצוה היא עמוד חזק וכבוד גדול בדת".

אין ספק שכל המעמד היווה השראה ורוממות הוד יוצאת דופן שהותירה רושם עז ובלתי נמחה לפחות לשבע שנים עד למעמד הקהל הבא.

השפעת הקהל על כל השנה

הרבי מלך המשיח שליט"א מבאר את העניין בדרך מיוחדת: הרי שנת השמיטה הקודמת לשנת הקהל היא בעצם שנת השבת, וכשם שבשבת היהודי מתעלה מעל ענייני החולין והוא מרחף אל העולמות העליונים, כך במובן מסוים גם במשך כל שנת השמיטה היהודי מתעלה לעולמות עליונים והוא מתנתק מענייני מלאכות הארץ.

בצאת שנת השמיטה היהודי צריך לחזור לעולם המעשי של מלאכות החולין, עליו לרדת מן המצב האלוקי הקדוש בו הוא היה שרוי בשבת ולעסוק בדברי החולין. בנפילה זו ישנן סכנות כבדות ביותר, שמא המעבר הקיצוני מאווירת הקדושה של עניני הרוח לעיסוקי החולין יגרום ריסוק רוחני חלילה-וחס; לכן נצטוונו לבא למעמד 'הקהל' אצל המלך, שהוא נותן את הכוח והיכולת להעביר את אוירת הקדושה גם לענייני החולין, שחלילה לא תהיה צניחה והתרסקות, אלא להיפך - יביאו ויקרבו את הקדושה אל עיסוקי החולין בעבודת הארץ בשש השנים הבאות.

במצות הקהל, מוצא הרבי מלך המשיח שליט"א לא רק "מקום להתגדר בו", אלא, אם לנקוט בדרך הצחות, תפס את כל ה"בימה של עץ" עליה קורא המלך את פרשת הקהל.

מעמד הקהל הוא מעין טקס הבדלה שהמלך עושה עבור כלל ישראל בתום שנת השבת שנת שמיטה.

שנת הקהל

את המונח "שנת הקהל" טבע הרבי מלך המשיח שליט"א החל מראשית שנת תשכ"ז, כאשר במשך השנים הוא מסביר בהדרגה את משמעותו. וכאילו לא די ב"שנת הקהל" - מפרש הרבי מונח זה כמובן הרחב ביותר: בתשרי תשמ"ב ביאר הרבי כי "שנת הקהל" נמשכת עד חג הסוכות בשנה שלאחרי; ואילו לאחר שנת תשמ"ח - הרבי מזכיר ללא הרף את העובדה ש"באים משנת הקהל", ופעולתה נמשכת בכל השנים שלאחרי!

עצם המונח ומטבע הלשון "שנת הקהל", אינו ברור ומובן מאליו; נחא שקוראים לשנת השבע "שנת שמיטה", משום שמצוות שמיטה אינה חלה רק ביום מסוים בשנה, אלא כל השנה, אשר בכולה צריך לשמור על קדושת הארץ "ושבתה הארץ שבת לה", לכן מובן והגיוני שכל השנה תקרא "שנת שמיטה"; אבל בשנת הקהל הרי מדובר על מצוה שקיימו פעם אחת בשנה, ביום שני של סוכות, אם-כן מדוע כל השנה נקראת "שנת הקהל"? ולמה על שם פעולה אחת ובודדת בתחילת השנה נקראת כל השנה כולה "שנת הקהל"?

זהו אפוא החידוש של הרבי, שכיון שהמעמד היה עצום ודרמטי ביותר -

המלך קורא בספר התורה

כינוס כל עם ישראל, מיליוני יהודים סביב המלך - הרי הוא הקרין והשפיע על השנה כולה, עד שכולה נקראת "שנת הקהל".

עם כל החידוש שבמושג זה, הוא נאמר בכזו פשיטות ("כמו בשנת היובל הנקראת כולה על שם תקיעת השופר שבתחילתה"), עד כי נדמה כי באמת אין כאן כל חידוש כלל, אלא החזרת עטרה ליושנה ושם שנשתקע על כנו הראשון.

תורת הקהל

במצות הקהל, מוצא הרבי מלך המשיח שליט"א לא רק "מקום להתגדר בו", אלא, אם לנקוט בדרך הצחות, תפס את כל ה"בימה של עץ" עליה קורא המלך את פרשת הקהל. יעיד על כך הספר "קהל גדול" שבהוצאת ממ"ש - כרך שלם על מצוה אחת בלבד! - המלא וגדוש בדיונים בכל פרטי מצוה זו, בהלכה בדרוש ובחסידות, ועד ל"מבצע הקהל" שחידש הרבי בעצמו.

ואכן, במצוה שכל עניינה הוא מצות המלך - "מי יבוא אחר המלך", מי אם לא המלך ראוי לגלות "סוד טעמיה ומסתר צפונותיה".

סביב שלוש צירים מרכזיים סובבות השיחות כולן:

ה"גברא" על ידו מתקיימת המצוה - המלך;
אופן קיום המצוה - ב"הקהל" שעניינו אחדות ואהבת ישראל;
מטרת המצוה - "ויראו את ה' אלקיכם".

שלושת הנקודות הללו קשורות זו לזו: מכיוון שמדובר על עצם העניין של "ליראה את השם", לא הסנהדרין קוראים, אלא דוקא המלך, שעניינו ותכליתו להמשיך יראת שמים בעם. מאותה סיבה החיוב הוא גם על כל אחד ואחד (אפילו ספק נפלים ואפילו גר שאינו מבין את לשון הקודש!) כי לא מדובר על עניין של "תוכן" והבנה, אלא על עצם הקשר עם הקב"ה. מנקודה זו של "עצם הנשמה" באה גם נקודת האחדות, השווה אצל כל אחד מישראל.

בימינו אלה, קובע הרבי, כל אחד שיש לו השפעה על סביבתו הוא בבחינת "מלך"; קיום המצוה, דוקא משום שאינו מתבצע כפשוטו במועד בחג הסוכות - שייך יותר לכל השנה כולה; וה"יראו את ה' אלקיכם" לא מצטמצם לפרשיות מסוימות, אלא לכל עניין של חיזוק היהדות ויראת שמים.

מטרת ההקהל - קהל גדול ישובו הנה

בד בבד עם המשמעות ה"רוחנית" של מצות הקהל גם בזמן הזה - מדגיש הרבי ללא הרף כי ה"הקהל" חותר ושואף למקום אחד.

בשנת תשל"ד קבע הרבי הנהגה מיוחדת לרבים: להוסיף בשנת הקהל בסוף פסוקי "אתה הראת" שלפני ההקפות בשמיני-עצרת ושמחת-תורה - את הפסוק "הנני מביא אותם מארץ צפון, וקיבצתים מירכתי ארץ, במ עוור ופסח הרה ויולדת יחדיו, קהל גדול ישובו הנה". במנהג זה, קושר הרבי באופן חד-משמעי בין מצות "הקהל" ובין קיבוץ והקהלת הגלויות בגאולה האמיתית והשלימה.

בכך מדגיש הרבי מלך המשיח שליט"א, כי מבצע הקהל מסתיים למעשה רק ברגע הנכסף בו "יבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל", או אז תתקיים מצות הקהל כפשוטה, כאשר המלך המשיח יקרא את דברי התורה הזאת מעל הבימה של עץ, בבית המקדש השלישי.

הקהל אצל הרבי שליט"א

שנות 'הקהל' ב־770 הן שנים מיוחדות ולא רגילות. במידה מסוימת, מי שהיה ב־770 בשנת 'הקהל', חש מעין מעמד 'הקהל' בו כל העם מתכנס סביב המלך, כאשר הרבי שהוא בבחינת המלך, ראש הדור, עומד בלילות חג הסוכות ומלמד את כל העם את התורה.

בהתוועדויות ושיחות רבות מאוד הזכיר הרבי את מצות 'הקהל' והסביר שבכל מצוה ופעולה קדושה שעושים במשך כל השנה, צריך לחוש בה שהיא חלק משנת 'הקהל'. היו שנות 'הקהל' בהן לאורך כל השנה כולה, כמעט בכל שיחה והתוועדות, הרבי הזכיר את מהות השנה וקישר את עניין היום ל'הקהל'.

בשנת תשל"ד קבע
הרבי הנהגה מיוחדת
לרבים: להוסיף
בשנת הקהל בסוף
פסוקי "אתה הראת"
את הפסוק "הנני
מביא אותם.. קהל
גדול ישובו הנה".

באופן כללי ניתן לשרטט תהליך, ההולך ומתעצם משנת הקהל אחת לחברתה:

מגמה זו מתחילה כבר בימי חורפו של הרבי, בהם אנו מוצאים התייחסות נרחבת למצוה זו בצורה מפורשת, כמו בהתכתבות של הרבי עם אביו ועוד ב'הקהל' של שנת תרצ"ב.

[לגבי שנת תש"ו, אולי יש לומר, כי אז נתקיים ה"הקהל בתורה"¹ - הליקוט הראשון מתורתו של משיח שראה אור, הלא הוא ה"הגדה עם לקוטי טעמים ומנהגים"].

הדבר מתגבר יותר לאחר עלותו של הרבי על כס הנשיאות: בהקהל של שנת תשי"ג, וכן בשנת תש"כ² - מוצאים התייחסות תורנית, בעיקר ב"מועד חג הסוכות", לגדרי מצוה זו. בשיחות אלו, מצויים כבר השורשים והיסודות עליהם נבנו ה"ליקוטים" שהוגהו בשנים המאוחרות יותר ועוסקים במצות הקהל.

בשנת תשכ"ז כבר מופיע, כאמור, המונח "שנת הקהל", ומורגשת עליית מדרגה בהתייחסות לנושא, בכמה היבטים:

- מבחינת הפומביות שניתנה לו, גם ב"מכתבים הכלליים";

(1) עוד על "הקהל בתורה" - במובן של לימוד התורה כולה - ראה שיחת ש"פ בראשית (א) תשמ"ח סי"ט ואילך.

(2) בשנת תש"כ הייתה ההתייחסות ל"הקהל" באופן מועט יחסי - אולי בגלל המרכזיות שתפסה שנת המאתיים להסתלקות הבעש"ט, כנראה בשיחות ובאיגרות של אותה שנה.

- בעובדה שהרבי התייחס לנושא זה במהלך השנה כולה, "שנת הקהל";
- בהתייחסות למשמעות המעשית של הקהל בזמננו, מכיוונים שונים:
דיון הלכתי נרחב בשיחות תשרי אותה שנה על החיוב והאפשרות לעשות
"זכר להקהל" בימינו. תביעה לחסידיים, יחידיים ומוסדות, לפעול "במעוף
המתאים לשנת הקהל"³; זאת, בדגש מיוחד על נושאים מסוימים (כגון
נושא החינוך) להם מהווה שנה זו "שנת סגולה"⁴.

חסיד הינו כהן. ומה תפקידו?

בשמחת תורה של שנת הקהל תשכ"ז הרבי עמד על נקודה מרתקת במצוות
הקהל. כפי שכבר הוזכר קודם, בבוקרו של יום ההקהל, ביום שני של חג
הסוכות, יצאו הכהנים לחצרות ירושלים ותקעו והריעו בחצוצרות כדי
להזכיר לעם לבוא למעמד ההקהל בבית המקדש, ואמרו חז"ל בתוספתא
שכהן שלא תקע בחצוצרה בחצרות ירושלים "דומה שאין כהן הוא".

לכאורה הדבר מוזר עד
למאוד: הרי עיקר עבודת
הכהנים היא בבית המקדש
עצמו - להקריב קרבנות,
להקטיר קטורת וכו' וכו',
ואילו לתקוע בחצוצרות
ביום ההקהל בירושלים זו לא
העבודה העיקרית בכהונה, מה
גם שהיא נעשתה רק פעם אחת
בשבע שנים - אם כן מדוע כהן
ששבע שנים תמימות הקדיש
את כל עתותיו קודש לעבודת
המקדש בקרבנות וכו', ורק
פעם אחת בשבע שנים, ביום
ההקהל, לא ביצע מטלה

צדדית בעבודת הכהונה - תרועה בחצוצרות בירושלים - זה פגם בו בצורה
כה דרמטית ומשמעותית עד ש"דומה שאינו כהן"?

(3) מכתב י"ב תשרי תשכ"ז להרה"ח יצחק גנובורג.

(4) מכתב כ"א כסלו תשכ"ז למשתתפים בחנוכת הבית של סמינריון לבנות "אהלי יי"צ ליובאוויטש" שבקזבלנקה.

וכי יתכן לומר שהתקיעה בחצוצרה בירושלים חשובה יותר מהעבודה הקדושה בבית המקדש?

ובכלל צריך להבין מדוע בכלל תקעו בחצוצרות, מי היה צריך תזכורת למעמד הנשגב הזה ומי המתין לקול החצוצרה של הכוהנים? האם יתכן שמישהו ישכח ולא יתעורר למעמד המיוחד והמופלא המתקיים אחת לשבע שנים שכל העם מתכנס סביב המלך בבית המקדש? והאם קול רעש צעדת ההמונים העולים לבית המקדש לא מספיק לעורר את כל הציבור ולא להשאיר שום נפש רדומה בבית? הלא בוודאי מיד השכם בבוקר רצו כולם לבית המקדש לזכות להשתתף במעמד הקדוש והנשגב ביותר, ומה הצורך בחצוצרות?

מדוע בכלל תקעו
בחצוצרות, מי
היה צריך תזכורת
למעמד הנשגב
הזה ומי המתין
לקול החצוצרה
של הכוהנים? האם
יתכן שמישהו ישכח
ולא יתעורר למעמד
המיוחד והמופלא
המתקיים אחת
לשבע שנים

ומבאר הרבי שליט"א מלך המשיח: סביר להניח שאותו אדם שהמתין בכיתו עד שהכהן הריע בחצוצרה ולא עלה מעצמו למקדש, הוא אדם קר מבחינה רוחנית, חסר התלהבות מהמעמד הקדוש, ותפקידו של הכהן היא לצאת אליו ולעורר גם אותו מעלפוננו הרוחני, בתקיעתו בשופר של איש החסד והאהבה - הוא הצליח לעורר מעלפוננו גם את אותן נמושות, שיעלו למקדש.

זה בעצם עבודתו ותפקידו של הכהן - לקרב לאבינו שבשמים את לבבותיהם של אלו שנפלו למקומות רחוקים!

כי למרות שבדרך-כלל עבודת הכהן היא בתוך בית המקדש, אליו מגיעים כל אלו שהתעוררו לעבודת ה', והם מתעלים ובאים להקריב קרבנות ולקיים מצוות עליה לרגל וכדומה; הרי מזמן לזמן עליו "לצאת לשליחות" מחוץ לבית המקדש ולעורר גם את העייפים והרדומים, שיקומו לעבודת ה', והכהן עושה זאת בחצוצרת הזהב שבידו, מתוך שמחה והתלהבות, ומתוך הכרה בחשיבות העבודה הקדושה והאחראית.

ואמרו חז"ל - מה הסימן ששבע שנות עבודתו של הכהן במקדש פנימה היא עבודה של כהונה מושלמת - זה שהוא מוכן גם לצאת החוצה ולהפיץ

את המעינות גם לאלו שהתרחקו ממקור המעיין הקדוש.

מכאן לומד הרבי את התפקיד המיוחד של כל חסיד בשנת הקהל, לא להסתגר בתוך המקדש והשכינה, אלא לצאת לחצרות הערים ולתקוע בחצוצרות, לזעוק ולהריע בקול גדול ולהזמין את כל העם לכינוסי הקהל שייערכו בזמן הגלות בכל אתר ואתר, בהם יקרכו את לבם של ישראל לאבינו שבשמים.

הקהל תשל"ד

סיום שנת תשל"ג, עמד בסימן ההוראה לכנס ילדי תשב"ר במטרה "להשבית אויב ומתנקם". הדבר ממשיך בטבעיות בתחילת שנת הקהל - תשל"ד, ככינוסי "הקהל" בימים הראשונים של השנה.

ביום הכיפורים של אותה שנה פרצה "מלחמת יום כפור", ודי אם נביא בקשר לכך את לשונו הפולחת כליות ולב של הרבי מלך המשיח שליט"א, במכתבו מתחילת מרחשוון אותה שנה:

ונתוספה הדגשה בענין הקהל האנשים הנשים והטף במאורע שהתחיל ביום הקדוש דשנת הקהל זו, שהי' מכוון גם כן כנגד אנשים הנשים וטף בתוך קהל בני",

והקהלת כולם יחד היא שעמדה והיא שתעמוד לכל בני ישראל, אשר כהבטחת הנביא: הוי' צבאות יגן עליהם, על עמו גוי אחד בארץ, הוא יגאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם.

בשנה זו, נשנות המגמות האמורות:

יותר פומביות, התייחסות להקהל במהלך כל השנה, ודגש על היבטים מעשיים של המצוה בזמננו.

בהתוועדות בערב ראש השנה של שנת הקהל תשל"ד הסביר הרבי דברים מדהימים ומופלאים על מעמד 'הקהל', שהוא בעצם מעין מעמד מתן תורה בהר סיני. וכך אמר הרבי: כדי לעורר ולחזק את העם לדבוק בתורה ובמצוות, קבע הקב"ה שאחת לשבע שנים יערכו מעין מעמד מתן תורה שהיה בהר סיני. הוא מעמד 'הקהל' שבו המלך קורא בתורה כדי שעל-ידי זה העם יחווה כביכול מחדש את מעמד מתן תורה.

מקור הדברים מיוסד על דברי הרמב"ם (בהלכות חגיגה) האומר

שהמשתתפים במעמד 'הקהל' צריכים להקשיב באימה ויראה כמו במעמד מתן תורה, ובעת שהמלך קורא בתורה צריך כל יהודי לחשוב ש"כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה", כלומר הרמב"ם משווה את מעמד ההקהל למעמד מתן תורה בהר סיני!

לכן נקל לתאר את ההתרגשות העצומה שאחזה בעם בעת המפגש הגדול ביותר של עם ישראל שהתרחש רק פעם אחת מידי שבע שנים, מעמד שהזכיר את המעמד הגדול של מתן תורה, בו עמדו כל עם ישראל ממש לשמוע את עשרת הדברות.

הקהל תשמ"א

בשנת תשמ"א, מוצאים לראשונה ב"ראשי פרקים" מתולדות הרבי מלך המשיח שליט"א בלוח "היום יום" את הפסקא הפותחת [שהוסיף הרבי בעצמו בכתי"ק]: "מעורר שהשנה שנת הקהל - את האנשים והנשים והטף גו' לעשות את כל דברי התורה הזאת". ואכן, בשנה זו ואילך, הנושא של הקהל לא רק "מוזכר רבות" במהלך השנה - אלא הופך לציר המרכזי של השנה כולה. הדבר התבטא לכל לראש בחידוש במנהגו של הרבי, שהתוועד בכל שבתות אותה שנה (דבר שלא היה בשנים שלפני כן). כמו־כן, החל רבינו אז את הנוהג לומר שיחה בכל לילה מלילות חג הסוכות, בקשר עם "שמחת בית השואבה" (שיחות שנאמרו על ה"בימה של עץ" המיוחדת עלי' מתפלל אד"ש בחודש תשרי, במזרח בית הכנסת).

בשנת תשמ"א
ואילך, הנושא
של הקהל לא רק
"מוזכר רבות"
במהלך השנה -
אלא הופך לציר
המרכזי של השנה
כולה.

באותה שנה מתחיל להתגבש "מבצע הקהל", בצורת התעוררות לכינוסים שתוכנם: אחדות ישראל במטרה "ליראה את השם".

בשנה זו גם ניתן ביטוי די מפורש לכך שה"הקהל" בימינו הוא ע"י ה"גדול שבעם". בחותמה של אותה שנה, בהתוועדות ליל ערב ראש השנה, הסביר הרבי בסגנון יוצא דופן, את העובדה שקיבל את פני האורחים באמירת מאמר בתחילת ההתוועדות: מכיוון שהשנה שנת הקהל בה המלך, ובזמננו ה"גדול שבעם", קורא את התורה לפני עם ישראל!

באותה שנה התחיל הרבי במנהגו הקדוש לומר בכל לילות הסוכות שיחת קודש; אז גם הכריז הרבי על מבצע שמחת בית השואבה, שבכל לילות הסוכות ייצאו לרחובה של עיר וירקדו וישמחו בשמחה של מצוה.

הקהל את . . הטף

במעמד 'הקהל' יש דגש מיוחד על הילדים הקטנים. בעוד בשאר המצוות התורה לא מדברת באופן ישיר ומפורש לקטנים, הרי במעמד הקהל התורה מצוה במפורש "הקהל את העם האנשים הנשים והטף גו".

וידוע הסיפור המפורסם במסכת חגיגה ששאלו חז"ל מדוע צריכים להביא ילדים להקהל? "האנשים באים לשמוע, הנשים באות לראות, אבל הטף למה באים?" ועל כך ענה רבי אלעזר בן עזריה: "ליתן שכר למביאייהם".

במעמד כה נשגב ומרומם, מן הדין שתשרור דומיה מוחלטת, שישמעו לדברי המלך ברוב קשב, שעוף לא יפרח וציפור לא תציץ, כמו במתן תורה. אבל כאשר נדמיין מיליוני זאטוטים וילדים המשתתפים במעמד, הם אינם מבינים דבר מדברי המלך, והם עומדים או נדחפים בשעמום במשך זמן רב, ומה הם עושים כל אותו הזמן -

מספר הרב יוסף קרסיק, רב אזורי עמק חפר:

השיחה בליל חג ראשון של סוכות תשמ"א הייתה הפתעה של ממש, אף אחד מהחסידים לא ציפה לה. אני הייתי נער צעיר בבית רבינו, ובהתוועדויות לא זכיתי למצוא עדיין מקום קרוב לרבי והיה לי קשה מאוד לשמוע את ההתוועדויות השבתיות בלי רמקול ממקום עמידתי במרחקים. זכיתי באותה שיחה לעמוד קרוב ולשמוע את השיחה הקדושה שהרבי אמר אותה על בימת התפילה - דבר שגרם לי שמחה עצומה ממש.

לנגד עיני חקוק אותו רגע קדוש ומיוחד כשהרבי החל לפתע לומר שיחה. פרצה שם מהומה ממש, כל הקהל החל להידחק ולנסות להתקרב אל הרבי כדי לשמוע את השיחה דבר שגרם בשניות הראשונות לרעש חזק, אז הרבי נעצר בשיחה והמתין זמן מה עד שהציבור נרגע ופחות או יותר התייצב ואז המשיך בשיחת הקודש. מבחינתי האישית הייתה זו חוויה אדירה, הנה סוף סוף אני זוכה לשמוע שיחה של הרבי בחג.

לאחר השיחה בה ציווה הרבי לרקוד ולשמח, הרגישו התמימים ב־770 שחייבים לעשות משהו, וכמו מאליו פרצה השמחה והריקוד לרחובה של עיר לאותה פינת רחובות מפורסמת בקראון־הייסט. עד היום חרוט בזיכרוני הלילה השני של אותו חג סוכות, כשהתמימים ואנ"ש החלו בריקודים ברחובה של עיר, כמדומני הפעם הראשונה שחסמו את הרחוב בריקודי שמחה.

בשעות המאוחרות של אותו לילה, קרוב לעלות השחר, החלו כולם בתהלכות מתוך ריקוד שירה ושמחה לעבר 770, ובדרך עברו

דרך ביתו של הרבי ברחוב פרידזנט, שם השמחה גברה ופרצה את כל הגדרים. משם המשיכו בשירה וריקוד לעבר 770, ורוב הציבור התפזר והלך לביתו, בעוד קומץ תמימים 'עקשנים', המשיך בריקודים ביזאלי' למעלה. אני שהייתי נער צעיר לימים, מעט אחרי גיל בר־מצוה, נפלתי באפיסת כוחות על הספסל המרופד עליו הרבי ישב בתפילות מנחה ומעריב ביזאלי' למעלה, אבל התמימים הבוגרים לא נתנו לי מנוח, והם הרימו אותי על כתפיהם ובמשך זמן רב רקדו ושרו בשמחה אדירה "אשרינו שאנו חסידים"...

הטעם המתוק של אותה שמחה מתוך אהבת רעים חסידית עמוקה ורגשי האהבה העצומה לרבי - חקוקים בלבי לנצח נצחים.

בלילה השני של חג הסוכות באותה שנה, תשמ"א, עדיין לא היה ברור אם הרבי יאמר שיחה, כי לא היה ידוע אם השיחה של הלילה הראשון הייתה עניין חד־פעמי או שהרבי החל בזה כמנהג קבע. יחד עם עוד שני חברים מהישיבה, החלטנו שכדאי לבוא מוקדם ולתפוס מקום, שמא תהיה שיחה וכך נוכל לשמוע טוב את השיחה. כבר בשעה 3 אחה"צ תפסנו מקום קרוב לבמה של הרבי. ואכן, כשבסופו של דבר הרבי אמר שיחה ויכולתי לשמוע את דבריו הקדושים - הייתי המאושר עלי ארץ.

זכיתי להיות בייחידות כללית בתשרי אותה שנה. אני זוכר באופן אישי את רגע הכניסה ליחידות בחדרו של הרבי, אחד המעמדים המרגשים ביותר שחוויתי באותו חודש תשרי של שנת תשמ"א. עמדנו בגן־עדן התחתון, קבוצה של תמימים מישיבת 'תומכי תמימים'

צועקים, משחקים, בוכים, בוקה ומבולקה, לכאורה זה פוגם במעמד הקדוש והנשגב סביב המלך! איך יוכלו המוני העם להתרכז בקריאה בתורה בשעה שמכרכרים סביבם המוני ילדים?

זאת ועוד: העליה לרגל, במיוחד לאלו שגרו במקומות מרוחקים מירושלים היא מעשה קשה מאוד, צעידה רגלית במשך ימים ושבועות, ולכל המסע הארוך נצטוו לטלטל ילדים רכים וכל כך למה - כדי שיהיה להורים שכר יותר גדול?! לטלטל ולסכן ילד כדי שיהיה לאביו גן־עדן יותר גדול?

אמנם, בדברי התנא "ליתן שכר למביאייהם" יש משמעות פנימית ועמוקה: אין שכר יותר גדול להורים מילדים הגדלים מחונכים לתורה ויראה, לאמונה והתקשרות במנהיג הדור, במלך. המעמד האדיר של המוני העם במקדש ליד המלך יחזקק בנשמות הרכות ויסלול את הדרך לחינוכם לתורה ולמצוות לנצח נצחים! זה השכר הגדול הניתן להורים המטלטלים את ילדיהם למצוות הקהל, יש להם אולי קצת צער ועינוי הגוף בטלטולי הדרך, אבל יהיה להם הרבה שנים של נחת ומנוחת־נפש כשהם יזכו שצאצאיהם יהיו יותר יראי־שמים ויותר חסידיים.

ואכן, במעמד ההקפות של הקהל תשמ"א [באותה שנה ייסד הרבי את ארגון צבאות השם] אירע דבר מיוחד ויוצא דופן:

המנהג הקבוע הוא שבהקפות מכבדים את הרבנים, נכבדי אנ"ש, אורחים חשובים, אבל לפני ההקפה החמישית הייתה הפתעה עצומה כאשר הרבי הזמין את כל הילדים (עם מחנכיהם) ללכת להקפה. הרבי בעצמו הלך להקפה יחד עם הילדים, אחז בספר התורה ובמשך כ-10 דקות רקד בכל עוז בשמחה גדולה ועצומה שאין לתארה במילים. ההקפה הזכירה את ה'קהל' הגדול, כשהמלך קורא בתורה לפני כל העם וגם הילדים.

כך גם במשך השנה (ובשנת הקהל

שלאחרי' - תשמ"ח) ניכרה תוספת גדולה בהקהל שהרבי עצמו ערך במהלך השנה - הרבי התוועד או אמר שיחה כמעט בכל הזדמנות, ואף השתתף בהרבה כינוסי ילדים של צבאות ה'.

באותה שנה הרבי התוועד בשתי הזדמנויות נדירות ביותר, שלא היה כמותן אף פעם אחרת:

בצהרי יום הפורים, שחל באותה שנה ביום שישי, הרבי נכנס לזאל למעלה וערך התוועדות קצרה, אמר מאמר, ניגנו ניגון וכו'. גם בשבת הגדול של אותה שנה, שחל בי"ד ניסן, ערב פסח, הרבי ערך התוועדות (כשהפארייסן היו מים ובננה, כיון שבערב פסח אין אוכלים מהמאכלים הנמצאים בקערת ליל-הסדר). היו בין התמימים שקישרו את המנהגים המיוחדים הללו, לשנה המיוחדת - שנת ה'קהל'.

ענין בולט ומיוחד שהיה בשנות ה'קהל' האמורות, היה בדמות השמחה הגדולה ששררה, במיוחד בימי חג הסוכות: כך היה בשנת תשמ"א בה

בלוד לקראת הכניסה ליחידות פרטית, ולפתע הגיעה הצעה שיכנסו ליחידות כללית בצוותא כל התמימים מהישיבה בלוד ובכפר חב"ד. ואכן, כל התמימים וההנהלה הסכימו להצעה, וכולנו נכנסנו בצוותא לחדרו של הרבי, שם עמדנו בכחצי גורן עגולה וכך זכינו לברכה מהרבי.

אגב, באותה יחידות היו כ-30 בחורים - זה פחות או יותר היה מספר הבחורים שהגיעו לרבי באותו חודש תשרי, רוב הבחורים נשאו בארץ ישראל. מי שמתבונן בהתפתחות האדירה של חב"ד בארץ-הקודש, עומד נפעם ונדהם לנוכח מספר התמימים שנסעו השנה מהארץ ל-770, מעל אלף תמימים כן ירבו! במשך השנים הכמות הוכפלה בעשרות פעמים! היש לך נס ופלא גדול מזה!?

הכריז הרבי על "מבצע שמחת בית השואבה" וכל לילות הסוכות רקדו ממש עד עלות השחר, ומאז החלו לקיים את שמחת בית השואבה הגדולה ביותר בתבל בזמן הגלות - המתקיימת ברחובה של עיר בשכונת המלך, קראון הייטס, בצומת הרחובות קינגסטון ומונטגומרי.

הקהל תשמח ותשמח

אירועי שנות הקהל מגיעים לשיא בשנת הקהל תשמ"ח. גם כאן, די בעיון חטוף באותם "ראשי פרקים" מתולדות הרבי מלך המשיח שליט"א, כדי להבין לאיזה גבהים, בכמות ובאיכות, טיפס "מבצע הקהל". אם בשנת תשמ"א אנו מוצאים על כך פסקה - הרי בשנת תשמ"ח צריך לחפש פסקה בה הנושא אינו מופיע...

השנה נפתחת ב"סערת הקהל" - רצף של התוועדויות, י"ג תשרי, שמחת-תורה ושבת-בראשית - העוסקות כמעט כולן בנושא אחד ויחיד: הקהל. בהתוועדויות אלו מחדש הרבי את "כרטיס הקהל", הנועד להגיע למעגלים רחבים של יהודים, עימם יעמדו בקשר קבוע בכל הקשור "ליראה את השם".

כל הזדמנות, כל חג ומועד (כפי שאפשר לעקוב ב"ראשי פרקים" הנ"ל) - נקרא להיות מנוצל לכינוס "הקהל". לא ניתן לשכוח את המחזה המופלא והבלתי-יאמן, בו קהל חסידי חב"ד, אנשים נשים וטף, עוזבים בערב פסח את כל ההכנות לחג - ומתכנסים לכינוסי "הקהל" בהתאם להוראת הרבי!

ואם בהנהגת הרבי מלך המשיח שליט"א עצמו עסקינן: בשנה זו, שהתוועדויות בכל שבת היו כבר דבר שבשגרה, מוסיף הרבי - שיחה בכל יום של חג התנוכה, ושיחה בכל יום של חג הפסח.

בחג הסוכות, מועד ההקהל, מפתיע הרבי בהנהגה יוצאת דופן: החזקת כל הד' מינים כולל האתרוג, במשך כל אמירת ההלל. הנהגה זו השונה מהנהגת כ"ק חמיו, מוסברת על ידו בשיחה הנאמרת בקול חנוק מבכי, בכך שצריך לחזק את עניין ה"הקהל" ואחדות ישראל!

בשיטת ה"יש לקשר" המפורסמת של הרבי מלך המשיח שליט"א, כל פרשה וכל חג ומועד בשנה זו - נמצא קשור, ובעצם לא רק "קשור", אלא מלכתחילה מיוסד ומבוסס על העניין של - הקהל!

והדגשה נוספת במקום בו מתבצע ההקהל בזמננו: בשיחת שבת פרשת

לך-לך (שהוגהה גם בנוסח האידי וגם בלשון הקודש, דבר יוצא דופן באותה תקופה) - נתן הרבי "ישר כח" לכל אלו שבאו להקהל ל"ד' אמות של נשיא דורנו".

ועוד היבט, שאף בו יש מן החידוש: השילוב של "שנת הקהל" עם "שנת תשמיח" - יראת שמים, מתוך שמחה וטוב לבב. הנושא אמנם אופייני לתורתו של הרבי, אך כאן הופך למילה נרדפת ושם עצם, עד שלא ניתן להפריד בין הדברים.

מבצע הקהל

כבר ב'מכתב כללי' שכתב הרבי "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם" לקראת השנה החדשה, עמד הרבי על טיבה וייחודיותה של השנה הבאה, היא שנת 'הקהל'. כך גם בשבת פרשת ניצבים-וילך תשמ"ז, עסק הרבי בעניין 'הקהל', אך איש לא צפה את אשר עומד להיות בהמשך.

האות ניתן בהתוועדות י"ג בתשרי. "לאחר מאמר הקודש ד"ה 'בורא ניב שפתיים', פתח הרבי שליט"א בהתלהבות קודש בדברים על שנת 'הקהל' ומשמעות המצוה. כאן הניח הרבי שליט"א את היסוד לפעילות האדירה של 'שנת הקהל' ו'מבצע הקהל'", נכתב באחד היומנים באותה תקופה.

את הדברים פתח הרבי בתמיהה גדולה על כך שלמרות שמצאנו דברים רבים בתורה שנהגו בזמן הבית, כמצוות 'שמיטה' וכדומה, שנעשה להם זכר גם לאחר שחורב בית המקדש, ואילו כאן לא נעשה שום דבר, ואף שהיו כמה מגדולי ישראל שביקשו בדורם לחדש את עניין 'הקהל', אך לפועל לא התבצע הדבר. אמנם - המשיך הרבי - מכיוון שתוכן העניין של הקהל הוא 'ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים', ורואים במוחש שכאשר מתקהלים אנשים נשים וטף ומדברים בעניינים המביאים "ליראה את ה'", פועל הדבר התרגשות בלב כל יהודי.

וכאן בא הרבי בהצעתו המעשית: "אשר לכן באה ההצעה - ומן הראוי להקים רעש, ורעש גדול - להקהל אנשים נשים וטף בבית הכנסת ובית המדרש, ולומר להם במילים פשוטות "הערט זיך איין אידן" (= הקשיבו יהודים!) נותנים לכם זמנים וימים זכאים..."

בהמשך הדברים, ירד הרבי לפרטים ופרטי פרטים בדרכי הביצוע של המבצע החדש. הרבי הורה שיסדרו אדם מרכזי שיעסוק בזה במשרה

מלאה, והוא יהיה האחראי לרכז את הפעילות ולעודד אנשים לקחת חלק פעיל במבצע.

הרבי אף הציע, כמו בכל ארגון שמכבד את עצמו, להכין כרטסת מיוחדת, בה יהיו כרטיסי חברות, בהם ימלאו החברים המשתתפים את פרטיהם האישיים, והמרכז יעמוד על גבם, לעודד ולדרכן אותם לערוך הקהלת קהילות. בדבריו יורד הרבי לפרטי הפרטים. הוא אפילו התווה את גודל הכרטיסים "טפח על טפח" (שיעור הקשור לכמה ענייני תורה), והנוסח בהם יהיה שווה, כדי שהמסר יהיה ברור לכולם. הרבי אף ציין כי יש לדרוש שהשם על הכרטיס יכתב בלשון הקודש (ולא בכינוי המדינה) וכו'.

"התוועדות מרעישה", כך כינוה רושמי הרשומות באותם ימים, ולא בכדי. התוועדות זו הסתיימה בניגון 'הכנה' 'ד' בבית המדרש.

"ההתוועדות הרעישה את הלבבות, והכל היו עדיין מבולבלים ומרוגשים גם יחד מן ה"מבצע" החדש - אשר לא כרגיל נחת בבת אחת על כל פרטיו ופרטי פרטיו. לעסקנים והפעילים עדיין לא היה ברור מספיק כיצד ואיך לבצע את הדברים, אך כבר באותו לילה התכנס באחד מחדרי המשרדים ב-770 צוות עסקנים מצומצם שישב ללמוד את הנושא היטב, ודן בדרכי הבאתו אל הפועל. הצוות הכין כבר באותו לילה - על פי ההוראות שנתן הרבי בהתוועדות - את נוסח הכרטיס שיופץ, לו צורפו דברי הסבר קצרים על משמעות מצוות 'הקהל' בזמן הזה. אלו הוכנסו לרבי שהגיהם ותיקנם, וכבר למחרת הופיעו הדברים בכמה מעיתוני

מ"ד . תשרי תשמ"ח.	
כרטיס הצטרפות למבצע "הקהל"	
השם _____	(שם האם) _____
משפחה _____	טלפון _____
כתובת _____	
מוכנה בל"ג להקהיל מפעם לפעם אנשים \ או נשים \ או ילדים \ ולהשמיע בפניהם דברי תורה וז'ירו ליראת שמים וקיום המצוות.	
החתום מטה מוכן לקבל מפעם לפעם (אחת בחודש. כמשל) תזכורת ועידוד-המרגה באמצעות פניה טלפונית ולמסור דו"ח על הכינוסים שקיים במשך החודש.	
חתימה _____	חתימה _____

כרטיס הקהל

ארצות הברית.

"ומדי דבריו" - כתב אחד התמימים לידידו שלא זכה ונשאר בארץ הקודש בחודש החגים - "שענין 'הקהל' עומד ממש במרכז דברי אדמו"ר שליט"א בכל השיחות וההתוועדויות דימים אלו, ובכל פעם חוזר ומדגיש שהשנה כולה היא שנת 'הקהל', ומבאר ההוראות מזה בעבודה של כל אחד ואחת גם

"הקהל את... הטיפ"

עתה, בזמן הגלות ובחופץ לארץ. ובוודאי תראה ברשימות השיחות כל פרטי העניינים הנפלאים שהוסברו בזה. ובכל אופן, רואים במוחש איך שכללות העניין איננו משהו שהיה לפני אלפי שנים בבית המקדש, פעם בשבע שנים, אלא בכל מה שנוגע לרוחניות העניינים, זהו דבר חי וקיים וכל מאזין, אפילו מעט, לשיחות הקודש, יכול לראות איך שאדמו"ר שליט"א לעבט מיט דעם ממש..." (= חי את זה ממש).

כבר בחול המועד סוכות התקיימה ב-770 "הועידה העולמית השלושים ושתיים" של צעירי אגודת חב"ד בארה"ב. כינוס זה שהינו מורשת רבת - שנים, הפך להיות גם ל'כינוס הקהל' מרכזי. הדוברים, רבני השכונה, שלוחים ועסקנים, כולם ללא יוצא מן הכלל עמדו על האפיון המיוחד של כינוס זה הנערך בראשיתו של שנת הקהל. "ענין 'הקהל' הפך לנושא המרכזי העובר כחוט השני בדברי כל הנואמים הרבים, מארבע כנפות תבל, שבמשך יום שלם ריתקו את קהל האלפים שגדש את אולם בית המדרש הגדול".

במהלך הכינוס אף הגיעו דיווחים ראשונים על הפעילות המעשית המתבצעת בשטח סביב 'מבצע הקהל'. את הדיווח מסר יו"ר צא"ח המרכזית הרב דוד רסקין, שפרס את יריעת הפעילות הרחבה, הן בנוגע למטה המיוחד שהוקם והחל לטפל בכרטסת הגדולה של הנרשמים, והן

בהחדרת העניין בקרב ציבורים רחבים באמצעות אופנים מקוריים שונים.

משא נרגש ומרתק נשא זקן רבני חב"ד דאז הגאון הרב דוד חנזין, שנשא משא מקיף ורב תוכן בנושא 'הקהל'. את דבריו סיים בהתרגשות בהכריזו כי באמצעות ענין 'הקהל' הגביה הרבי אותנו, כלל ישראל, ואת העולם כולו בכמה טפחים מעל הארציות".

בגליון כפר חב"ד שיצא לאור מיד לאחר החגים, ניתן ביטוי להזד הכללי-העולמי שחולל המבצע. "מאות אלפי יהודים בכל רחבי תבל מתאחדים סביב המבצע הגדול של שנת תשמ"ח - מפעל 'הקהל' העולמי", כך הכותרת הראשית של העיתון, ומתחתיה מילים קצרות על המצוה בימינו, ואיך לבצע אותה הלכה למעשה.

הכינוס הארץ-ישראלי המרכזי הראשון של 'הקהל', התקיים בבת ים. אלפי חסידים מלאו את "אולמי קיסר" לכינוס הקהל המרכזי. "המילה 'הקהל' שנלוותה לכינוס זה, כמו חשמלה את כולם. אוטובוסים גדושים הגיעו מכל רחבי הארץ. מרכז צעירי אגודת חב"ד נערך מבעוד מועד לקהל הגדול שעתיד היה להגיע לכינוס וניצל את כל חלקי האולם כדי לאפשר למספר גדול ככל האפשר של משתתפים ליטול בו חלק. לקראת שעת פתיחת הכינוס, כבר היה האולם הגדול מלא וגדוש. הנואמים, מיותר לציין, עמדו כולם על משמעות המבצע החדש הנועד לשנה זו.

עם תום תשרי תשמ"ח - המוני האורחים שהסתופפו בחצרות קודשנו, שבו ארצה בתחושה מרוממת במיוחד. שפת אנוש דלה מלתאר את התחושה המרוממת שאפפה את השבים. מילה אחת הייתה שגורה בפי רבים "אשרינו!"

אלה סיפרו בלהט ובהתרגשות רבה על אותו גן עדן רוחני שבו היו שרויים בחודש השביעי, על ההקפות, על הגילויים, על אש הקודש שליחכה את בית המדרש הגדול במהלך החודש השביעי, על דל"ת האמות שהיו רוויות בעניינים על-טבעיים.

"יחד עם תחושת האשרינו' המשותפת לכולם, באו המוני האורחים כשבליבם, במוחם ובפיהם מסר אחיד: "הקהל!" - נכתב בשבועון כפר חב"ד באותם ימים.

"צריך היה להיות שם כדי לחוש באיזה להט נשמתי ונפשי מתייחס הרבי שליט"א לענין ה'הקהל'; כיצד עבר הנושא הזה כחוט השני בכל

ההתוועדות ובכל שיחות הקודש; באיזו סערת קודש רואה הרבי שליט"א את 'מפעל ההקהל העולמי' הרבה יותר מאשר סתם 'צו השעה'."

ואכן, בכל שיחה עם אורחים ששבו, אפשר היה לשמוע מיד את השאלה "כמה יהודים נרשמו כבר על ידך ב'כרטיסיות-הקהל'? כמה יהודים כבר הקהלת כדי להשמיע בפניהם דברי תורה והתעוררות?"

"אי אפשר שלא לראות, גם בעיני בשר, את התוצאות המופלאות, מכל הבחינות, של התגייסות מעין זו. על כן, הבה אחים, מכל החוגים והשכבות, נירתם כולנו, כאיש אחד בלב אחד, ל'מפעל הקהל העולמי!'" בסדרת מאמרים שהובאה בכפר חב"ד בחודשים הבאים, נידונה מצוות הקהל על היבטיה השונים על ידי הרב יוסף קרסיק שהיה אז מן ה'חוזרים' ב-770, ועל ידי סדרת מאמרים שכתב הרב טוביה בלוי מירושלים.

"ההוראה לנצל את שנת 'הקהל' כולה לקיום תוכנה הרוחני של המצוה, לכנס יהודים ולהשמיע בפניהם דברי תורה 'ליראה את ה' כל הימים', הודגשה על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א, כפי שכבר ידוע, בסערת אש קודש משך כל החודש השביעי, בכל הזדמנות. לאמתו של דבר, זכינו לראות ולחוות מעמדי 'הקהל' באופן הקרוב ביותר לפשוטו, עד כמה שהדבר ניתן להיות בדורנו, בחצר כ"ק אדמו"ר שליט"א, כותב הרב בלוי ומוסיף:

"מי שזכה להיות בחודש תשרי, ובמיוחד בחג הסוכות והימים שלאחריו, במחיצת קדשו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, הרגיש רוממות רוח והתעלות נפשית בלתי רגילה, עד שחש את עצמו כמו נמצא בבית המקדש ושמע את הפרשיות מן התורה מפי מלך ישראל..."

".. דמיון בולט לא פחות הוא, כמובן, מבחינת המקהיל, המשמיע:

"הרי אין חולק על כך שאם ישנו מלך בישראל - הוא המלך. חושבני שמי שראה אי פעם, יהיה מי שיהיה ומכל חוג, את כ"ק אדמו"ר שליט"א, הרי מאותה שעה כל עת שישמע או יקרא או יחשוב על 'מלך', לא יוכל להשתחרר מן האסוציאציה הטבעית המתבקשת מאליה. ככה זה, מכל צד של הסתכלות על מהותו של מלך, דרכו של מלך, כוחו של מלך וכו' וכו'.

שיסדרו אדם
מרכזי שיעסוק בזה
במשרה מלאה, והוא
יהיה האחראי לרכז
את הפעילות ולעודד
אנשים לקחת חלק
פעיל במבצע.

על הנחלת המבצע של הרבי לכלל עם ישראל, אפשר לקרוא בדיווחים שהובאו באותם ימים: "קריאתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר שליט"א להצטרף ולצרף עוד ועוד יהודים ל'הקהל', עוררה הדים נרחבים בכל החוגים ברחבי תבל. רבים רבים נענים ליוזמות ולהצעות מצד אלה שהתלהבו מן הרעיון של 'הקהל' ומצטרפים.

"הרעיון הוא פשוט ונוח לביצוע: לעניין כל קבוצת יהודים שנוצר מגע אתם, מכל סיבה שהיא, על ידי כך שמשמיעים בפניהם דברי תורה לעוררם ליראת ה' ולאחדות ישראל, תוך הסבר הענין של הקהל בבית המקדש בזמנו, ובכחינתו הרוחנית בזמננו. במדת האפשר אף מציעים לערוך כרטסת של מצטרפים כדי לבדוק אצלם, מדי חודש בערך, אם אכן קיימו 'הקהל'.

"מסתבר - כפי שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בחג הסוכות - שהדבר קל לביצוע הרבה יותר משניתן לשער מראש. אכן כך הדבר בשטח, וכל מי שקיים, ולו פעם אחת, מעמד של 'הקהל' עם קבוצה כלשהי, נוכח מיד לראות שהוא יכול לקיים ארוע דומה, לפחות בקנה מדה קטן, בהזדמנויות רבות ושונות. כך הולך המעגל ומתרחב.

"יהודים רבים, מחוגים שונים ומגוונים, השומעים לראשונה על תוכן העניין, ערכו הרוחני ונוחות ביצועו, נתפסים בהתלהבות מרובה לרעיון".

"...ורואים במוחש איך שכללות העניין איננו משהו שהיה לפני אלפי שנים בבית המקדש, פעם בשבע שנים, אלא בכל מה שנוגע לרוחניות העניינים, זהו דבר חי וקיים וכל מאזין, אפילו מעט, לשיחות הקודש, יכול לראות איך שאדמו"ר שליט"א לעבט מיט דעם ממש... (חי את זה ממש)".

דומה, ששנת הקהל הלזו לא הסתיימה מעולם. כפי שהוזכר, הרבי מלך המשיח שליט"א ממשיך להזכיר בשנים שלאחר מכן כי "באים משנת הקהל". ביטוי מוחשי מאין כמוהו כי קריאת המלך בהקהל פועלת "ליראה את ה' אלקיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה!"

התייסדות צעירי אגודת חב"ד

"...יכולת ואפשר למבצעים שליט"א
לכבוש נ. וסביבותיה ובדרכי נועם ושלום"

הקמת צא"ח

עוד בשנת הנשיאות הראשונה, שלח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מכתב מיוחד לחברי וועד הפועל של אגודת חסידי חב"ד באה"ק, וכך כתב כ"ק אד"ש מה"מד:

"לדעתי באה העת לארגן מחלקה מיוחדת בין הצעירים מאנ"ש והקרובים לרוח חב"ד, והכוונה בשתיים: בשביל חיזוק כוחותיהם הם, ובשביל עבודה בחוגים רחבים יותר של הנוער, אשר אופי מיוחד גישה מיוחדת ותפקידים מיוחדים לעבודה זו.

...איני נכנס כאן בפרטים כי הרבה תלוי בהמצב על אתר, ואל בינתם אשען. ובטח יציעו תכנית עבודה מפורטת בזה בהתאם לדרישת המקום והזמן, ואחכה להצעתם בזה ותשואות-חן מראש". (כ"ד סיוון תשי"א, אג"ק ח"ד ע' שמו)

אך על אף שכבר בחודשים אלו החלו עסקני אנ"ש להניח את היסודות לארגון החדש, "צעירי אגודת חב"ד באה"ק", ב'שלשלת היחס' שנת ייסודו עומדת על תשי"ב, מכיוון שהפעילות בפועל של הארגון החלה רק אז.

ההקמה בארה"ב

בש"ק פ' שמיני, כ"ד ניסן ה'תשט"ו הורה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להקים בארה"ב מוסד צעירי אגודת חב"ד כהמוסד שקיים מכבר באה"ק.

"בנוגע להענין דלקמן - חיכיתי שמישהו יעוררני על זה, אבל כשראיתי שאין על מה לחכות... - מוכרח אני לעורר על זה בעצמי:

בארץ ישראל ישנו ארגון "צעירי אגודת חב"ד". - אינני יודע מדוע נוסד ארגון זה בארץ ישראל תחילה, וכאן עדיין איננו; אבל על כל פנים, יש לעשות זאת עתה.

אין כוונתי שיתוסף סתם שם של ארגון עם "נייר מכתבים" כו' ("נאך א נאמען, נאך א בלאנק, א סטיי שאנערי"). ... אלא שיהיו פעולות, דהיינו שיתחילו לפעול בהענינים ש"צעירי אגודת חב"ד" צריכים לפעול בהם.

בארץ ישראל ישנו כבר ארגון זה, ויש בו, כבכל ענין שבעולם הזה, מעלות וחסרונות. ובמילא אפשר לקחת מהם דוגמא - ללמוד מהמעלות כדי לעשות כמעשיהם, וללמוד מהחסרונות כיצד למנוע אותם.

ובכל אופן - יש להתחיל לפעול, שהרי אם לא יעשו דבר - בוודאי לא תהיה מזה שום תוצאה... ומה שחוששים שיהיה חסרון - הרי "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן", כיוון שמכשולונות אלה לומדים שלא להיכשל שוב.

ועל כל פנים - יש להתחיל לעסוק בזה, יש להתאסף עוד הלילה, או על כל פנים מחר, ולגשת לפעולות ממשיכות.

אמרו רז"ל "כל התחלות קשות". יעזור השם יתברך שיצאו ידי חובת ה"התחלות קשות" בהדברים שאמרת עתה, ומכאן ואילך יתנהל הענין מיד בהצלחה (לקו"ש ח"כ עמ' 606 ואילך).

כבר בב' אייר, שבוע לאחר השיחה, נערכה אסיפת הייסוד של הארגון

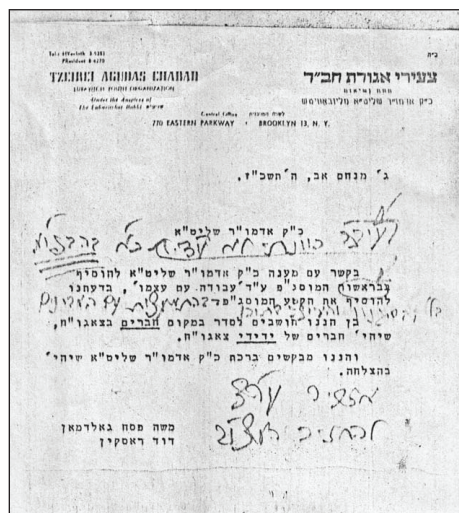
וליו"ר הארגון התמנה הרב דוד רסקין. נראה כי אין מתאים מתאריך זה להקמת צא"ח, יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש בעל ה'לכתחילה אריבער' תפארת שבתפארת, שזוהי ממש הנהגתו של הארגון, כפי שהתבטא כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ תזריע מצורע תשמ"ה "בוודאי תהיה פעולתם באופן ההולם צעירים..."

כעבור זמן שאלו חברי הוועד את כ"ק אד"ש מה"מ אודות תוכנית הפעולה של הארגון, וכ"ק אד"ש מה"מ ענה:

...במה ששואלים אודות תכנית עבודתם ופעולותיהם - לפלא השאלה והספק בזה, שהרי נתפרטו הענינים בכמה שיחות ובכמה מההתעודיות.

ובפרט שאגודת צעירי חב"ד בארץ הקודש ת"ו פעילה זה איזה שנים. . עליהם ללמוד מהמעלות שלהם וכו" (ממכתב להמשתתפים באסיפת היסוד של צעירי אגודת חב"ד ניו יורק ב' אייר תשט"ו, אג"ק חי"א ע' מט).

אודות הקשר בין צא"ח באה"ק לצא"ח המרכזית, בני. הורה כ"ק אד"ש מה"מ שצא"ח ארה"ב

וצא"ח באה"ק יעבדו בשיתוף פעולה:

דבר הדרישות של צעירי אגודת חב"ד דכאן וכו' הלא ידוע לו שלפי עניות דעתי פעולה משותפת בזה, שלכם ושל צעירי אגודת חב"ד דכאן, היא לתועלת רבה לשניכם, וכדאי להשתדל בזה גם אם לפעמים בהשקפה ראשונה נדמה אחרת (ממכתב המזכירות להרב ישראל לייבוב, יו"ר צאגו"ח, ט"ו אדר תשכ"ד).

פעילות

הפעילות בצעירי אגודת חב"ד מקיפה את מעגל השנה, החל בחודש תשרי,

TZEIREI AGUDAS CHABAD
LUBAVITCH YOUTH ORGANIZATION
Chair of Agudath
The Lubavitcher Rebbe's Office
Central Office: תל אביב
770 EASTERN PARKWAY - BROOKLYN 11, N. Y.

צעירי אגודת חב"ד
אגודת הנוער
כ"ק אדמו"ר שליט"א
770 אסטון פארקוויי - ברוקלין 11, נ. י.

ב"ה כ" אדר תשל"ה

כ"ק אדמו"ר שליט"א
מוטג"ם 1) מה שבדעתנינו לרפוס על המעפפות של צאנז"ח.
2) לרפוס על הגלויית, וכן מה שיוכלו להדביק על הגליות וכו'

ובננו שואלים עם ישנם הקרות על זה.
דוד ראסקין
סשה פסח גילמן

MITZVAH CAMPAIGN
TORAH STUDY every day.
TEHILLIN every weekday for all men 13 years of age and older.
Give TESHUKA (charity) every weekday.
A MIZVAH on every door-post in every Jewish home.
Every home should have basic Torah Books (a Chumash, Siddur, Tehillim).
CANDLE LIGHTING: Zay Shabbos and Yom-Tov by women and girls from three years of age, with the accompanying blessing.

TZEIREI AGUDAS CHABAD
Lubavitch Youth Organization
770 EASTERN PARKWAY
Brooklyn, N. Y. 11213

בו יוצאים עשרות אברכי משי לבתי סוהר נידחים ולערי השדה, על מנת לזכות יהודים במצוות שופר ונטילת לולב, עובר בהדלקת חנוכיות ענק בחג החנוכה, ממשיך בחלוקת מצות שמורה בפסח, וחוזר חלילה. זאת מלבד המבצעים השגרתיים; מבצע תפילין, הקהלת קהילות ושאר עשרת המבצעים.

בנוסף, מקיים הארגון פעילות מיוחדת, המצטיינת בגימיקים שונים; כך למשל מודלקת בחנוכה בלב מנהטן החנוכי הגדולה ביותר בעולם, בסוכות מוצבת ליד בניין האו"ם בניו יורק סוכה ניידת, אלי נכנסים יהודים רבים מאנשי הסגל הדיפלומטי של מדינות שונות, ב"א ניסן עורך הרב בוטמאן, מנהל צא"ח, התוועדות חסידית בתוככי בניין הסנאט של מדינת ניו יורק.

פעילות מיוחדת מתקיימת עם ציבור הישראלים בארה"ב, עליהם מופקדת מחלקה מיוחדת בראשות הרב שרגא זלמנוב.

בספר 'רישומה של שנה', התפרסמה סקירה ארוכה ומפורטת על פעולות צא"ח במעגל השנה. לחביבותא דמילתא, הבאנו כאן את חלק הסקירה המדבר על חודש תשרי:

תשרי

יהודים רבים מכל העולם מוציאים סכומי כסף נכבדים כדי למלא את התשוקה ולהמצא בד' אמותיו של הרבי בראש השנה. לשמוע את תקיעות השופר לברך על ד' המינים שלו ולראותו במעמד המרגש ומלהיב גם יחד בשעת ההקפות אנשים משאירים את משפחותיהם בארץ ואחרים מטלטלים עם ילדים רכים עד לאמריקה הרחוקה כל זאת בכדי "להיות

אצל הרבי בחגים”.

והנה ראה זה פלא. יהודים שהקב”ה זיכם, והם חיים סמוך לרבי ויכולים ללא מאמץ להשתתף במסכת האירועים של החודש השביעי, כשהם סופגים לקרבם מן האור הגדול יהודים אלה קמים ונוסעים למשך שני ימי ראש השנה לבית סוהר נידח הם עוזבים את משפחותיהם ומוותרים על הזכות הגדולה וזאת כדי לזכות עוד כמה יהודים במצוות תקיעות שופר בתפילת ימים נוראים ובסעודת חג מסורתית.

אין מדובר ביהודי אחד או שניים ולא דווקא בראש השנה פעולה זו היא נחלתם של יהודים רבים הנוסעים לבתי רפואה ובתי סוהר ושוהים שם בימי ראש השנה יום הכיפורים ושמיני עצרת החובר לשמחת תורה.

יצוין שעל ארגון הפעילות בבתי הסוהר במשך כל ימות השנה אחראי הת’ י. חייקין.

זהו צא”ח - מדגיש היו”ר הרב רסקין - כל אותם פעולות המוניות לעתים ספונטניות ששום גוף לא מרגיש חובה לפרוש עליהן את חסותו נופלות על כתפיו של הארגון המרכזי המייצג את כלל הפעילות החבדי”ת בעולם.

כך בכל החגים כך ביציאות ההמוניות לזיכוי יהודים במצוות ד’ מינים ברחבי העיר הגדולה בקריאת מכתבי הרבי בבתי כנסיות וכנסי התעוררות בבתי כנסת בעיר במשך “עשרת ימי תשובה”.

כמעט לא יאומן, אך במשרד צא”ח נרשמו כמאה ביקורים של אנ”ש בערי השדה בתקופת חול המועד סוכות בכמאה ערים נערכו התוועדויות של אנ”ש עם יהודי המקום.

בחורה”מ סוכות לבד מהסוכות הניידות המגיעות כל מקום נבנות על ידי צא”ח מספר סוכות מרכזיות וביניהן סוכה גדולה במרכז מנהטן וסוכה ברחבת האו”ם בזו האחרונה מבקרים אישים יהודיים רבים וביניהם גם כאלה מהארץ.

הקמת הסוכה וקבלת האורחים בה כמו גם מבצע החנוכיה הגדולה במנהטן שייכים כמובן לרב שמואל מ”מ בוטמן האחראי על הפעולות מסוג זה.

לא רק אנשי המקום יוצאים למבצעים בתשרי עם הגיע אלפי האורחים לקראת חודש החגים יודע צא”ח בניו יורק כי לשורותיו הצטרפו אלפי

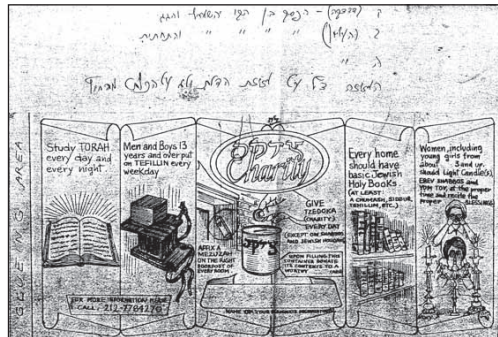
פעילים מסורים יש אפשרות להגיע ליותר בתי רפואה בתי סוהר מושבי זקנים וכדומה נוכחותם של האורחים הרבים מורגשת במיוחד בתהלוכה הגדולה של שמחת תורה

אין זו תהלוכה לשם נוי וקישוט זו תהלוכה אדירה של קידוש ה' תהלוכה של הפצת חסידות בסדר גודל בלתי רגיל עשרות רבות של בתי כנסת נפקדים על ידי קבוצות מקרב אנ"ש ולשמחתם של אלפי יהודים המשתפים בשמחתה של תורה מוזרקת זריקת החיות של ליובאוויטש התוססת.

נראה כי תהלוכה זו של שמחת תורה היא הגדולה מכל התהלוכות הנערכות כמה פעמים במשך השנה תהלוכות עליהן עוד נספר בהמשך יחסו המיוחד של הרבי שליט"א לתהלוכות אלו הופך אותן למבצע שהכל טורחים להשתתף בו גם הרב רסקין נוהג לחזור ולהדגיש באוזני אנ"ש והתמימים כי מבצע זה זוכה ליחס מיוחד בשיחותיו ומכתביו של הרבי ולכן חל עליו החוק המוחלט של איש בעל יעדר.

מחלקת הוצאה לאור

הפרי העיקרי אותו הניבה מחלקת ההוצאה לאור של צעירי אגודת חב"ד הינם ספרי ה'לקוטי שיחות'. לקראת חה"ש תשי"ח פנתה מחלקת חזרת דא"ח בביהכנס"ש ע"י צא"ח לכ"ק אד"ש מה"מ בבקשה, שכ"ק אד"ש מה"מ יגיה כל שבוע שיחת קודש, ע"מ שהתמימים ואנ"ש יוכלו לחזור על שיחות כ"ק אד"ש מה"מ בבתי כנסיות בניו יורק.

לאחר שקיבלו את הסכמתו של כ"ק אד"ש מה"מ, קיבלה מחלקת ההוצאה לאור על עצמה את עריכת

השיחה, אותה יגיה כ"ק אד"ש מה"מ; כך נמשך הדבר במתכונת שבועית עד תשי"ט. בשנת תשכ"ב החליטו בצא"ח להו"ל את הקבצים שיצאו במהלך השנים כספר.

בר"ח כסלו ה'תשכ"ב הוציאה המחלקה את הגליון הראשון של "מזמן

צעירי אגודת חב"ד בארה"ב בונה ספריה מרכזית

הנהלת צעירי אגודת חב"ד בארה"ב החליטה לגשת לבניית בנין גדול בברוקלין (רח' קינגסטון) לספריה מרכזית לספרי יהדות. הספרייה, שתהיה ספרית השאלה מיוחדת במינה ביהדות ארה"ב, תכלול רבבות טפסים של ספרי קודש ב-12 שפות, ותשרת, כפי המצופה, אלפי קוראים מכל החוגים והשכבות, במיוחד צעירים ואקדמאים.

לזמן, ידיעון לפעילות צא"ח. בנוסף לזה, עוסקת מערכת ההו"ל בעריכת עלונים המתאימים להפצה במבצעים, במספר שפות.

ספריית לוי"צ

בהתוועדות ו' תשרי ה'תשל"ג דיבר כ"ק אד"ש מה"מ על כך שישנו צורך להקים ספריות שהספרים בהם יהיו על טהרת הקודש, מבלי לחשוש שמא ייתקלו בספרים שאינם לרוח היהדות.

למחרת שלחה הנהלת צא"ח המרכזית מכתב לכ"ק אד"ש מה"מ בזה הלשון: "בקשר עם שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א אתמול בענין לסדר (ספריות) ישנה הצעה לסדר בבייסימענט של הבניין ופרצת בנין צאגו"ח קינגסטון עוו המקום רחב ידיים והננו שואלים אם נכון הדבר לסדר שם ואם נכון ברכתו הק' שתהי' בהצלחה רבה".

עוד באותו היום השיב כ"ק אד"ש מה"מ בכת"י על גליון מכתבם: "הכוונה פנימית [בענין לסדר ספריות] שכשיבואו לבקש ספר ימשיכום לשיחה קלה ע"ד יהדות וכו'. ובאם אפשר לסדר בהנ"ל שיהי' מקום נקי ויפה גם לשיחה נעימה וכו' מובן שטוב לעשות כן".

לאחר כשנתיים ביקשו מהנהלת צא"ח לשנות את שמה של הספרי' על שמו של אביו של כ"ק אד"ש מה"מ, ר' לוי יצחק; וכך כותב הרי"מ סוסובר ביומנו מיום ב' כ' מנחם אב תשל"ה:

"במהלך ההתוועדות ניגש הרה"ח ר' דוד רסקין ונדיב (רובשקין) שנדב עבור הספרי' שעל יד צא"ח שתיקרא 'ספרית לוי יצחק'. הם מסרו פתק שכ"ק אדמו"ר שליט"א קרא בו ואמר משהו. לאחר מכן העניק להם מזונות . . . לאחר שיצא פתק מכ"ק אדמו"ר שליט"א ביום כ' מנחם אב ובו הסכמה לקרוא את הספרי' על שם ר' לוי יצחק למדו בבוקר לפני התפילה עניין מ'לקוטי לוי יצחק".

במשך השנים יצאו מספר הוראות מכ"ק אד"ש מה"מ בקשר עם הספרי',

כפי שרואים בהמשך יומנו של הרי"מ סוסובר, מד' סיוון תשל"ו:

"שמעתי שהיתה הוראה שיסדרו מחלקה מיוחדת ב'ספריית לוי-יצחק' עבור עניני חינוך, שמורים ומורות, מדריכים ומדריכות יוכלו לעיין שם בספרים הקשורים בחינוך".

הוועידה השנתית

מידי שנה בחוה"מ סוכות נערכת הוועידה השנתית של צעירי אגודת חב"ד המרכזית בבית משיח 770. מכל רחבי תבל מתקבצים ובאים פעילים ושלוחים, המספרים על פעולותיהם במקומות שליחותם, ומתכוננים לפעילות בשנה החדשה.

בשנים הראשונות עמד בראש הוועידה הרב שניאור זלמן גרליק, ובשנים האחרונות עומד בראשה הרב שמואל מנחם מענדל בוטמן.

נאום מעניין שנישא בוועידה זו, ונזכר עוד שנים ארוכות לאחר מכן, הי' של ר' חיים משה אלפרוביץ'. באלול תשט"ו נסע ר' חיים משה לנישואי בנו ר' שלום דובער בארה"ב, ועברו הייתה זו הזדמנות מאושרת לנסוע פעם ראשונה לכ"ק אדמו"ר שליט"א. הוא פגש שם רבים מידידיו מימים עברו, ושמתו לא ידעה גבולות. הוא נשאר בארה"ב גם בחודש תשרי. בחוה"מ"ס השתתף בוועידה העולמית של צא"ח, ונתבקש לשאת נאום. מה מסוגל ר' חיים משה לנאום? - הוא עלה לבמה, ניגש למיקרופון ואמר: "שמענו במאמר האחרון של כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות טמטום המוח וטמטום הלב. עלינו לעבוד כדי שהלב יהיה נקי והמוח יהיה נקי; עלינו להסיר את הטמטומים האלו" - אמר, וירד מן הבמה. הקהל נשאר לעמוד פעור-פה.

אחד הנואמים הקבועים בוועידה, הוא הרב יצחק שי' ידגר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ לישובי חבל תענך באה"ק; ר' יצחק נוהג להסביר תמיד שפרסום זהותו של מלך המשיח, לא רק שאינו מרחק יהודים מלימוד החסידות, אלא אדרבא; יהודים מתקרבים לחסידות רק בגלל שהם מבינים שהרבי הוא מלך המשיח.

התוועדות שנתית נוספת מתקיימת מידי שנה ביום השנה לייסוד צא"ח, ב' אייר. התוועדות זו מתקיימת ב"ספריית לוי יצחק", ומועלים בה בעיקר זכרונות מימי בראשית. מארגנה של התוועדות הוא הרב פסח משה גולדמן, מזכיר צא"ח.

ה"ציור" איך שעמד כ"ק אד"ש

ליד שולחן ההתוועדות

אי אפשר לתארו כלל וכלל

יומן מיוחד ומפורט בהמשכים מימי חודש תשרי ה'תשנ"ב
מימים: ימים ראשונים ואחרונים דחגה"ס - שמע"צ ושמח"ת.

עד שם.

ליל א' דחג הסוכות

הגבאי הכריז על שחרית בשעה
10:00, ואח"כ צעד כ"ק אדמו"ר
שליט"א על
הגשר מבימת
התפילה לבימת
ההתוועדות,
כשדומיה שורת
בשעת מעשה
מתוך חרדת קודש.

כשהגיע
כ"ק אדמו"ר
שליט"א לשולחן
ההתוועדות
(שעליו מפה לבנה,

שהוסיפה כמובן בציור המלכותי)
שאל בהצביעו בידו הק' על הכסא:
היכן הסטנדר, והריל"ג סימן על
הכסא שעמד שם. כ"ק אדמו"ר

כבר משתי שעות לפני התפילה
היה ביהכ"נ מלא מפה אל
מפה במקום
ההתוועדות; כולם
הגיעו לתפוס
את מקומותיהם
להתוועדות-שיחה
שתקיים אחרי
התפילה.

בסיום התפילה
הסתובב כ"ק
אדמו"ר שליט"א
וסימן לריל"ג.
הריל"ג ניגש

וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאל ע"ד
השיחה (כשמצביע לכיוון בימת
ההתוועדות), והלה השיב שזהו על
בימת ההתוועדות וסודר גשר מכאן

פקוחות כל זמן השיחה.

בסיום השיחה סיים כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב כמו ההתחלה: "אָ גוט יום טוב!" וכולם ענו, ושוב: "אָ גוט יום טוב!" וכולם ענו, ושוב: "אָ גוט יום טוב!" וכולם ענו. אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, וכשמעודד בידו הק' יצא מביהכ"נ.

אחרי כ-5 דקות - בשעה 8:27

יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק' - עם סידורו בידו הק' (עוד חידוש של שנה זו). בתחילה כשיצא שאל כ"ק אדמו"ר שליט"א באומרו: "קרינסקי" (הכוונה לא' מחברי הועד), ויצא מפתח

חדרו הק' לפרוודור, לפתח הראשי של 770 וירד במדרגות והלך עד לחצר, ועלה על המדרגות לחצר-סוכה, ועלה על מדרגות נוספות שהועמדו ליד הבימה המיוחדת שהוקמה בכותל הימני של הסוכה (כשנכנסים מהשביל שלפני חלונות המזכירות) במיוחד לברכה. על הבימה עמד סטנדר, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הניח את סידורו על הסטנדר (ופניו לדרום) והסתובב לימינו שם עמדו הנרות. על הבימה מימינו עמדו גם העומדים בראש

שליט"א עשה בראשו הק' תנועות תמיהה והניח את הסידור על שולחן ההתוועדות, ונשען בכ' ידיו הק' (בכף היד) על השולחן, הביט על הקהל ומיד התחיל בשטורעם ובקול רם (כשכמעט כולם בכל ביהכ"נ שמעו): "פותחין בברכה - אָ גוט יום טוב!" ומיד כולם ענו "גוט יו"ט". כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך שוב: "אָ גוט יום טוב!" וכולם ענו שוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חזר פעם שלישית: "אָ גוט יום טוב" וכולם ענו, ואח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה.

ה"ציור" איך שעמד
כ"ק אדמו"ר
שליט"א ליד שולחן
ההתוועדות אי
אפשר לתארו כלל
וכלל.

ה"ציור" איך
שעמד כ"ק אדמו"ר
שליט"א ליד שולחן
ההתוועדות אי

אפשר לתארו כלל וכלל. ס'איז פשוט געווען מורא'דיק מלכות'דיק; כולם (ישבו ו)עמדו על מקומותיהם וכ"ק אדמו"ר שליט"א בראשנו עמד על הבימה ודיבר בקול חוצב להבות. [בתחילה ניסו להביא סטנדר, אך כמובן שיודעי בינה עצרו בעד המביאים מלהביא את הסטנדר, כי אין זה נאה להביא סטנדר באמצע שכ"ק אדמו"ר שליט"א מדבר].

השיחה התחילה בשעה 7:55 ונמשכה עד השעה 8:20. עיניו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א היו

מחמת רוב הדחיפות האימות שהיו שם (מפני שכולם נדחפו לצאת מהסוכה), חיכה כ"ק אדמו"ר שליט"א שתי דקות עד שהגיעו. באמצע הגיע ר' שנ"ז שי' גורארי' (הממונה הראשי - שחשב שכ"ק אדמו"ר שליט"א קראו) ועבר וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו. אח"כ הגיע הריל"ג, וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאלו כנ"ל: "וואו איז די ועד, די דריי יונגעלייט?".

כשהגיעו היונגעלייט הנ"ל עבר בתחילה ר' כתריאל שי' קאסטעל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו חיוך רחב וסימן בידו הק' שילך מלפניו. אח"כ הגיע ר' שד"ב שי' הורוויץ ועבר, וגם לו חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א וסימן לו שילך לפניו. אחרון הגיע ר' צ.ה. שי' קרינסקי וגם אליו חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א וסימן לו שילך לפניו.

אח"כ המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א ללכת ועלה את המדרגות כשמעודד את הניגון "ושמחת" ונכנס לחדרו הק' בשעה 8:45.

בביהכ"נ הגדול נערכו כו"כ "חזרות" על השיחות כשהגדולה שבהן, כרגיל, היא זו של ר'

הועד של "הכנסת אורחים" (במקום ר' משה שי' ירוסלבסקי שמסיבה לא הגיע לחצרות קדשנו בשנה זו) ה"ה: ר' צבי הירש שי' קרינסקי, ר' שד"ב שי' הורוויץ ור' כתריאל שי' קאסטעל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הביט עליהם.

אח"כ פתח בקול רם בשיחה: "פותחין בברכה - אַ גוט יום טוב". עיניו הק' היו פקוחות. כשאמר את המילים (שיקויים היעוד בנבואה): "ואשפוך רוחי על כל בשר" עצם את עיניו הק', וכן כשהתחיל לומר שיתגלה בכאו"א הבעש"ט שבו ואברהם אבינו שבו וכו' (לקראת סוף השיחה) עצם כ"ק אדמו"ר שליט"א את עיניו הק' ונשארו עצומות עד הסיום. את השיחה סיים במילים: "תיכף ומיד ממש", והיא ארכה כ-6 דקות.

לאחר מכן ירד מהמדרגות וירד מהחצר. באמצע, כשהלך על ה"שביל" שלפני חלונות המזכירות, הסתובב ושאל את הריב"ק: "וואו זיינען די דריי יונגעלייט? זאָלן זיי גיין פּאַראַויס!" וכ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב ופניו לחלונות וחיכה להם.

מאוחר יותר
התקיימה "שמחת
בית השואבה"
המסורתית ומתוך
חיות מחודשת כראוי
לשנת נפלאות בכל,
בפינת מאַנטגאַמרי
וקינגסטאָן

לייבל שי' אָלטיין.

מאוחר יותר התקיימה "שמחת בית השואבה" המסורתית ומתוך חיות מחודשת כראוי לשנת נפלאות בכל, בפינת מאָנטגאָמרי וקינגסטאָן (הרחובות בין קראָון עד לעמפאָיער היו סגורות במשך כל הלילה, וכן בכל לילה), שם רקדו אנ"ש והתמימים כל הלילה.

כמו"כ התקיימו התוועדויות רבות בסוכות של אנ"ש ברחבי השכונה עד אור הבוקר.

יום שני, ט"ו תשרי - א' דחג הסוכות

כמו בכל שנה, כבר בשעות המוקדמות של הבוקר נראו כמה מאנ"ש והתמימים שעומדים בשורה בחצר-סוכת 770 ליד בריכת ה"תשליך" (במקום שבנו בצד, כבשנה שעברה, סוכה מיוחדת קטנה שם עומד ר' מאיר שי' האַרליג עם הד"מ של כ"ק אדמו"ר שליט"א) - כדי להיות מהראשונים לקבל

"מספרים"

(פתק שמודפס)

עליו מספר -

הודפסו 2000

- שעמו חוזרים

אח"כ כדי

לברך על הד"מ

מבלי לחכות

לתור הארוך,

ההולך לפי

מספרים אלו) וככל שקרב השעה ל-7:00 (המועד הקבוע לחלוקת המספרים) התמלא המקום עוד ועוד.

אח"כ החלה חלוקת המספרים, וכל המספרים חולקו ע"מ שיחזרו כולם בשעה 8:00 (ואילך), הזמן שנוהג כ"ק אדמו"ר שליט"א לצאת עם הד"מ, בכדי לברך עליהם.

בשעה 8:05 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק', חגור בגאָרטעל, ובידיו הק' הלולב והאתרוג, וירד דרך המדרגות הראשיות ונכנס לסוכתו (הגדולה).

כעבור כ-10 דקות, בשעה 8:15, נפתחה דלת הסוכה. ר' מאיר שי' האַרליג ניגש לפתח, וראה איך שכ"ק אדמו"ר שליט"א אוחוז בידיו הק' את הלולב והאתרוג (בדרך כלל - הלולב והאתרוג מונחות על השולחן ורמ"ה לוקח אותם). רמ"ה שאל האם ברצון כ"ק אדמו"ר שליט"א להחליף את האתרוג וכ"ק

אדמו"ר שליט"א שאלו: "וואו איז ואחריהם התחיל התור. דער עולם?"

כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מול העוברים בתור לברך, ואחרי דקות ספרות שהעבירו את הלולב מיד ליד, התעשת ר' מאיר שי' הארליג ונטל את חזקתו ונתן לכאו"א את הלולב (האתרוג היה מונח על השולחן). כ"ק אדמו"ר

רמ"ה התבלבל וקרא לריל"ג. הריל"ג נכנס לסוכה וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאלו: "וואו בענטשט דער עולם? איך וויל זען ווי דער עולם בענטשט דעם ערשטן טאָג..."

הריל"ג יצא ואחרי כ"ק

שליט"א עמד והביט על כאו"א מהעוברים והסתכל בשעה שמברך (מתוך הסיפור שעמד על השולחן) את שתי הברכות, וענה: "ברוך הוא וברוך שמו" ו"אמן" אחרי כל ברכה⁴⁹.

אין מילים לתאר מחזה קודש זה, מלבד מלכתוב את ה"עובדות" כמו שהם:

החדר הבנוי הוא ד' על ד'. כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד בצד א', נשען על הכותל לצידו השמאלי, לימינו עמד כסא (מברזל, שהובא אחרי כ-20 דקות) וכ"ק אדמו"ר שליט"א השעין את ידו הימנית עליו. ממולו ממש (לא הרחק) עברו האנשים. בחדר ישנו מקום

אדמו"ר שליט"א שהחזיק בידיו הק' את הד"מ, ועלה לחצר. השולחנות שעמדו בדרך הוסרו ונעשה שביל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הלך עד סוף הסוכה ונכנס לסוכה הקטנה הבנויה שם. כ"ק אדמו"ר שליט"א הביט על הסכך ואח"כ על השולחן, ושאל את הריל"ג האם זהו השולחן שלידי מברכים, וכשהלה השיב בחיוב נעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מאחורי השולחן הקטן שנבנה שם והניח את הד"מ על השולחן.

הרמ"ה היה מבולבל, ובינתיים ר' שד"ב הלוי שי' לוויטין (שהיה הראשון בתור) לקחם וברך עליהם וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה: "אמן". אח"כ בירכו חברי המזכירות

אולי מפני שבדרך כלל עושה כ"ק אדמו"ר שליט"א פעולה כלשהי גם בגלוי: נותן לעקאָת, לוקח פ"ג, נותן דולר, "כוס של ברכה" וכיו"ב. כאן, לעומת זאת, הוא פשוט "רק" מסתכל... (אף כי חשוב לציין, שעד כמה שאפשר להכיר, לא היה זה מבט מטיל אימה וכיו"ב, אלא מבט "שקט", בהתעניינות במעשי המברך).

להלן כו"כ ענינים שהעיר עליהם כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאמר או שהראה ברגעים נעלים אלו, לאלו שעברו לברך על הד"מ:

לא' ששכח לברך "שהחיינו" העיר כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר: "שהחיינו".

לא' שהגביה את האתרוג הפוך העיר כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר: "איבערדרייען דעם אתרוג".

לא' שלקח והגביה את האתרוג (לפני הלולב) העיר כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר: "פריער נעמט מען דעם לולב".

לא' מצרפת שלא ידע היטב את הברכות, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את הברכות איתו מילה במילה,

רק בשביל עוד א' - היינו שהיה מעין "יחידות פרטית" של כאו"א עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, והזמן שלקח לכ"א היה בין 10 ל-15 שניות! שרק הוא וכ"ק אדמו"ר שליט"א בחדר אחד... (בתחילה עמד הריל"ג ממש ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן לו שייצא והוא עמד בחוץ).

כולם חשו מאוד בהתרגשות והתעוררות מיוחדת היתה ניכרת בכולם. אלו שעברו היו פשוט מבוהלים מפחד כשעברו וכו'.

רבים תיארו את הרגשתם בשעת מעשה בצורה דומה: "קודם תכננתי לברך עם כל הכוונות ולהרגיש את גודל הענין וכו', הגע בעצמך - ברכה מול פני כ"ק אדמו"ר שליט"א... אך לפועל, ברגע שנכנסתי לסוכה ומצאתי את עצמי עומד ממש "פנים בפנים", נפל עלי פחד; הנה הוא ניצב עלי ובוטן כליות ולב... בקושי הצלחתי לברך את שתי הברכות כשכל הזמן עיניו הק' אינן משות ממנו. גמרתי וזוהי משם כל עוד נפשי בי...".

בסגנון דומה לזה התבטאו כולם.

היינו שהיה מעין "יחידות פרטית" של כאו"א עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, והזמן שלקח לכ"א היה בין 10 ל-15 שניות!

חסידיים עומדים בתור, לזכות לברך על לולבו של הרבי

אלו שהתחילו להביט לתוך הסוכה לפני שהגיע תורם (היינו בעת שזה העומד לפניו עמד וברך), הביט עליהם כ"ק אדמו"ר שליט"א.

מפעם לפעם נעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א באופן ישר (מבלי להישען על כותל הסוכה) למשך כמה זמן, אשר זה היה מראה מאוד מלכות'דיק.

בשעה 9:00 ניגש הריל"ג לכ"ק אדמו"ר שליט"א ושאל מתי יתפללו, ואמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שיחכה עד סוף התו ומכך הובן שהתפילה בוודאי לא תהיה בשעה 10:00.

באמצע התחיל לרדת גשם, ואחר כמה דקות פסק, ומאוחר יותר שוב ירד גשם לזמן ארוך יותר, אבל כל זה לא תפס מקום כלל וכלל בזמן זה...

בשעה האחרונה בערך הביאו את כסאו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אך

והצביע לו לומר מתוך הסידור.

לעוד כמה מצרפת שאמרו את הברכות באיטיות מרובה, חיך להם כ"ק אדמו"ר שליט"א, ובסיימם בירכם: "גוט יום טוב".

להרבה אנשים שעברו עם ילדיהם (שלא בירכו), הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר הילדים בחיך.

להרבה אנשים (ובפרט זקני אנ"ש) שעברו הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א עליהם גם לאחרי שעברו, עד שיצאו - במבט מיוחד, ולכמה מהם איחל גם: "גוט יום טוב".

לר' זלמן שי' יפה חיך במיוחד, וכן חיך לר' גרשון דובער שי' יעקבסאָן וחיך במיוחד לד"ר פעלדמאָן (אך לא אמר לו משהו).

כשעבר ר' שמשון שי' סטאָק והעיר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שאולי יתיישב ויהיה יותר קל, סימן לו בראשו הק' לשלילה וחיך אליו באומרו: "גוט יום טוב".

פתוחות ומלאות כל הזמן באנשים שהגיעו זה עתה שרקדו כל הלילה עד הבוקר או התוועדו, וכעת העירו אותם לבוא לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בין כה ובין כה עמדו כולם בהשתוממות למראה עיניהם; אף אחד לא הבין מה קורה אבל אף אחד לא שואל מדוע... בסוכה משוחחים זקני אנ"ש והתמימים על כך שהפעם האחרונה שכ"ק אדמו"ר שליט"א נכח בעת ברכת הד"מ היה בשנת תשכ"ד (ואפילו אז היה זה באופן אחר לגמרי, דהיינו שכ"ק אדמו"ר שליט"א ישב עם ספר והביט בו מפעם לפעם וכיו"ב, כידוע).

כעת מסתכלים על השעון - וכבר עבר הזמן הרגיל של תפילת שחרית. חולפת עוד שעה ועוד שעה ואנשים לא מפסיקים להגיע, גם אלו שקמו מאוחר (אחר לילה של התוועדות ושמתח בית השואבה) והגיעו בשעה 1:00 אחה"צ (שזהו הזמן הרגיל שכ"ק אדמו"ר שליט"א נותן את הד"מ אחרי התפילה) נוכחו לדעת שכ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו עומד ונוכח בעת ברכת הד"מ.

לאחרי ההכנות שהספיק כ"א לעשות (אף שזה הזמן הכי מוקדם ביום - לפני התפילה וגם לפני אכילה - שניגשים לכ"ק אדמו"ר

לא הגיב כלל. וכך הזיזו את הכסא שהיה שם (הברזל) והעמידו את זה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א השעין את ידו על חלק האחורי של הכסא.

וכאן המקום לתאר מעט את הקורות בד' אמות של בית חיינו בזמן מיוחד זה:

החצר-סוכה היתה מלאה באנשים, בין אלו שזה עתה בירכו והיו בדרכם לצאת ובין אלו שעמדו ושתו קפה ואכלו מזונות, שסופקו כל הזמן ללא הרף ע"י "ועד סעודת שלמה". היו גם ספסלים לאורך כל הסוכה שסודרו בכעין שביל ע"מ לאפשר לאנשים לצאת, ועליהם ישבו אנ"ש והתמימים (שכבר בירכו) ולמדו חסידות. קרוב יותר למקום בו עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א עמדו כמה עשיריות אנ"ש והתמימים שרצו לתפוס בעיניהם רגעים אחדים ולראות את המחזה ההיסטורי והמרומם ומרגש הזה.

הביהכ"נ הגדול היה מלא באנשים שעמדו והמתינו לתפילת שחרית של כ"ק אדמו"ר שליט"א. רחבת 770 היתה מלאה וגדושה באנשים ונשים (שמגיעות עם ילדותיהם בעגלות לביהכ"נ לברכת כהנים), אלו שהגיעו לברך ואלו שכבר בירכו. זה כבר בירך ורץ לספר לחבירו על כך, וזה מגיע ורץ לעמוד בתור. המקוואות היו

הזמן עבר די מהר והשעה 2:20 אחר הצהריים הגיעה. השורה התחילה להסתיים, ונהיו פחות ופחות אנשים. בשעה 2:32, אחרי כשש שעות ועשרים דקות, נגמר התור...

הריל"ג נכנס לחצר שם עמד כ"ק

אדמו"ר שליט"א

והכניס את האתרוג

לתוך הקופסה

הלבנה, והזיז את

הכסא. כ"ק אדמו"ר

שליט"א הרים את

הלולב ואת קופסת

האתרוג והניחו

תחת ידו השמאלית

והלולב בימינו, ובאיטיות רבה יצא

מהחדר הקטן וצעד לאורך הסוכה

עד סוף החצר כשמעודד את שירת

הקהל, ירד ממדרגות החצר ועלה

במדרגות הראשיות וניגש לדלת

הראשי, ומיד פנה לימינו שם עמד

ר' משה שי' קאָטלאַרסקי וכ"ק

אדמו"ר שליט"א שאלו (בנוגע

לאביו שי') האם הכל בסדר, והלה

השיב: "ברוך ה'", וכ"ק אדמו"ר

שליט"א הנהן בראשו ונכנס לחדרו

הק'.

לפני השעה 3:00 בצהריים נודע

שכ"ק אדמו"ר שליט"א יתפלל

תפילת מנחה מיד בסמיכות

לתפילת מוסף, וממילא יתפלל כ"ק

אדמו"ר שליט"א ביחד עם הציבור

שליט"א) לטבול במקוה ולומר ברכות השחר, ולומר קצת תהילים או להסתכל לתוך מאמר דא"ח כשמחכים בתור - כבר הגיע תורו קרוב לסוכה ושם עומדים סידורים פתוחים כדי לחזור על סדר הברכות ושיהיו שגורים בפיו, כי עוד מעט

"יכנסו לכ"ק אדמו"ר

שליט"א" (כנ"ל

שהרבה הרגישו

שזה כמו שנכנסים

ליחידות) לומר

את הברכות לפניו,

ושכ"ק אדמו"ר

שליט"א יענה עליהם

בהוב"ש ואמן - תוך

הסתכלות בעיניים

חודרות לתוך עמקי הנפש של

כאו"א.

אבל יותר מזה, הרבה מילים לא

דיברו ולא נשמעו, רק הרגישו

מרוממים ומשתוממים לכל

הנעשה... וגם על זה אפשר לומר

(אף כי במובן אחר ויותר רציני

קצת) "מי שלא ראה... לא ראה...".

כמו"כ, כמידי שנה בשנה, אורגן

טרם החג (מטעם צא"ח ו"תפארת

זקנים לוי יצחק") "מבצע ד' מינים"

ברחבי העיר, ובמיוחד הלכו לבתי

רפואה ומושבי זקנים, לפי כתובות

ומפה שנתלו על כתלי ביהכ"נ

בערב החג.

אבל יותר מזה,
הרבה מילים לא
דיברו ולא נשמעו,
רק הרגישו מרוממים
ומשתוממים לכל
הנעשה...

את שלושת התפילות בזו אחר זו: שחרית-מוסף-מנחה!

לפי ערך. מיד כשהתיישב כ"ק אדמו"ר שליט"א אחרי ברכת "יוצר אור", נטל את ב' הציציות הקדמיות של טליתו ואחזן ביחד ביד שמאל עד "אהבת עולם" שאז נטלן בימינו ואחזן כמו ב"כרוך שאמר", ונטל את ב' הציציות האחוריות והניחן ביחד לק"ש.

בחזרת הש"ץ ניגן הש"ץ ב"ממקומך" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק', ובאמצע התחיל לעודד קלות רק עם כף היד עד שפסק לגמרי וסיימו לנגן והש"ץ המשיך בתפילה. כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד בחזרת הש"ץ.

ב"עלה ויבא" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' פ"א כשהש"ץ אמר "זכרנו ה"א בו לטובה", אח"כ עודד בידו הק' פ"ב כשאמר הש"ץ "ופקדנו בו לברכה" ועודד שוב פ"ג כשאמר הש"ץ "והושיענו בו לחיים טובים!"

ב"שים שלום" התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א מעצמו לעודד בידו הק' את השירה עוד לפני שהתחיל הש"ץ! ומיד התחיל הש"ץ לנגן וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' כרגיל.

לפני אמירת הלל לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את הלולב והתחיל לסדר

ביהכ"נ היה מלא מפה אל פה, אנשים רבים חיכו כמה שעות ועוד אנשים רבים הגיעו זה עתה, והנה לערך בשעה 3:00 אחר הצהריים הושלך הס בביהכ"נ הגדול, והחלו לנגן "ושמחת".

כשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק' שאל את הריל"ג משהו. כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לביהכ"נ בשעה 3:05 לערך כשבידו השמאלית הלולב ומתחת לידו השמאלית קופסת האתרוג (זהו דבר לא רגיל, שכן בד"כ הד"מ נשארים בחוץ אצל הציבור עד הלל), ומאחוריו הריל"ג ובידו הסיידור והתהילים של כ"ק אדמו"ר שליט"א. בדרכו, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א על משהו שהיה מונח על הרצפה וסימן שירימו אותו.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקומו, הניח את הלולב על המדף שלו בחלק העליון של הסטנדר ואת האתרוג מימינו על המדף הנ"ל. הריל"ג הניח את הספרים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הנהן לו בראשו לאות תודה.

הש"ץ הרב סגל שי' ניגן "שיבנה" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו רק ג"פ, ומיד נהיה שקט והתחילו "הודו". הש"ץ התפלל במהירות

על הסטנדר), וחזרו על הניגון פעמיים.

דף הקדיש היה במקום הלל ולפני שהתחיל בנענועים, הוציאו והניחו מלפניו קצת ע"ג הסידור ע"מ להחזיק את הדף. אח"כ לקח את האתרוג ועשה את הנענועים, וכשסיים הניחו בחזרה לימין הסידור.

בנענועים של "אנא ה'" בסופו נפלה הטלית בחלקה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך בעשיית הנענועים. הריל"ג הגביה את הטלית אך היא נפלה שוב וכעת כ"ק אדמו"ר שליט"א כבר סיים את הנענועים וסידרה.

בין שני הנענועים הניח את האתרוג לימין הסידור לרגע וחזר ולקחו ועשה את הנענועים.

בסיום הלל הניח את האתרוג ליד

את ההדסים והכריכות מלמטה (בחלק התחתון של הלולב) והגביה את הכריכות שהיו (תוך טפח, אבל) יותר גבוה וכן סידר את החלק התחתון של הלולב - כל זה במשך 12 דקות (!) מהשעה 3:43 עד 3:55. אח"כ לקח את האתרוג מהקופסה והניחו לימין הסידור, והתחילו באמירת הלל.

במשך אמירת הלל אחז כ"ק אדמו"ר שליט"א את הלולב בימינו מוגבה קצת (כאילו אוחז אותו באויר), וכן לפעמים אחזו בשמאלו מתחתיו להגביהו מעל הסטנדר.

כשהגיעו ל"הללו את ה' כל גוים" החל הקהל לנגן, ולפתע התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לעודד בידו השמאלית באופן מפליא (באין ערוך לשאר הפעמים הנ"ל שעודד בידו) בתנועות חזקות ביותר (לא

וסיימו לנגן⁵. כ"ק אדמו"ר שליט"א הניח את האתרוג בתוך הקופסה (ולא סגרה) ואת הלולב על מדפו, ודפדף ל"אתה הראת" של קריאת התורה.

בקריאת התורה ישב, ובמשך כל הקריאה התכופף לעבר הסידור שעמד על המדף (אותיות הקריאה שבסוף הסידור הן קטנות).

בעת שעשו "הגבהה" על הס"ת הראשון עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א והסתובב לעבר הבימה, אך מכיון שהס"ת נמצא בריבוע לא הלך עד לסוף הבימה (כפי שהולך בעת שהקריאה היא במרכז ביהכ"נ) ורק פסע שתי פסיעות קדימה לעבר הריבוע ועמד והביט על ההגבהה, ואח"כ חזר למקומו.

לעלייתו (מפטיר) ירד עם הסידור ובתוכו דפי הפטרה כרגיל.

כשירד לעלייתו, ניקו אנשי "ועד המסדר" את הסטנדר מעלי ההדסים וכו' שנפלו.

אחרי הגלילה עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א לימין הבימה (שהוגבהה במיוחד, כרגיל) והסתובב לראות שכבר גמרו, ואח"כ התחיל בברכת הפטרה.

הפטרה נשמעה מאוד טוב וברור, כי כ"ק אדמו"ר שליט"א אמרה בקול רם לפי ערך, ואלו

הסידור ודפדף להושענות, העביר את הלולב לשמאלו וסידר את ימין הטלית, ואח"כ החזיר את הלולב לימינו וסידר את שמאל הטלית.

כשנעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מוכן עם הלולב והאתרוג בידו הק' הסתובב לשמאלו, ומיד התחיל הש"ץ לומר את ההושענות. כשסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ההושענות הרכין את עצמו והביט בחוזק בסידור. אח"כ הסתובב והחל לרדת באיטיות את המדרגות תוך שנשען עם המרפק ובידו הימין על מעקה המדרגות. הטלית כיסתה את פניו הק' ולפני שירד למטה הרימה באופן שיוכל לראות לפניו.

מכיון שהבימה היתה בתוך הריבוע (חידוש מיוחד של שנה זו) הלך מיד הש"ץ ואחריו כ"ק אדמו"ר שליט"א מסביב הבימה פ"א, ואח"כ עלה למקומו. בתוך הריבוע היו כ-20 איש (מזקני אנ"ש והם סובבו את הבימה, והשאר סובבו את הבימה באמצע ביהכ"נ שעליו היה ס"ת נוסף שנלקח לשם (בבימת כ"ק אדמו"ר שליט"א עמדה ס"ת של משיח).

כשסיים את ההושענות, הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א והביט לעבר הקהל למשך 7 דקות (מ-4:15 עד 4:22), ואח"כ החלו לנגן "הושיעה את עמך" ומיד הסתובב למקומו

למוסף ניגש ר' יוסף חיים שי' געלבשטיין. ב"הוא אלקינו" וכן ב"אתה בחרתנו" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק', כרגיל.

כשגמר הש"ץ "תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם" ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה ובידו הסינדר והתהילים וניגש לסטנדר השני, עבור ברכת כהנים (כרגיל).

בסיום ברכת כהנים איחל לכאו"א מהכהנים: "ישר כח כהן".

ב"שים שלום" עודד בתחילה קלות, ובאמצע פסק וסיימו לנגן.

לפני "עלינו" עלה לבימה. אחרי אמירת תהילים, סגר את ספר התהילים והניח את הסינדר על גבו ופתחו ל"קרבנות". את הטלית סידר באופן כזה שחצי (השמאלי) של ראשו הק' מגולה עד אחרי אוזנו הק' (ואח"כ באמצע "ובא לציון" סינדרו כרגיל).

כשאחזו בסיום הקדיש האחרון (שלאחרי תהילים) הסתובב לשמאלו וסימן בידו הק' שימשיכו (בפשטות כפי תנועת ידו) בתפילת מנחה. כולם פתחו ל"קרבנות" ובשעה 5:33 התחילו לומר "קרבנות" למנחה.

שעמדו מסביב הריבוע יכלו לשמוע היטב מאוד.

להלן כמה שינויים באמירת ההפטרה: בפסוק "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם" נעצר לרגע, ואח"כ המשיך: "ונבקע הר הזיתים". בפסוק "ומגדל חננאל עד יקבי המלאך" אמר בניקוד "ומגדל" במקום "ומגדל". בפסוק "וישבה ירושלים לבטח" אמר: "ירוּשָׁלַיִם" ואח"כ שוב: "ירוּשָׁלַיִם". בפסוק "ולשונו תמך בפהם" אמר: "ולשוֹנֵי" במקום "ולשונו". לפני שהתחיל את הפסוק "זאת תהיה חטאת מצרים" הפסיק לרגע ואח"כ המשיך.

בסיום התחיל את הברכות בטון נמוך יותר, כרגיל, ואחריהם התחיל בקול רם "אשרי" והסתובב לס"ת (הראשון שעמד לפניו) ונגע בו בטליתו ונשקו והלך אחריהם והתקרב לארון הקודש עד שסגרו אותו, ואח"כ עלה למקומו והתחילו מוסף.

ר' מאיר שי' הארליג וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאלו: "ס'איז נאך דאָ אַזוינע וואָס האָבן ניט געבענטשט?" [על הלולב של כ"ק אדמו"ר שליט"א], והלה השיב בשלילה וכ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לחדרו הק' בשעה 5:55 אחר הצהריים.

הקהל המשיך לנגן בעוז "ושמחת" בריקודים סוערים אחרי יום שלם של "גילויים" וכך נמשך למשך זמן רב עד שהוכרחו ללכת ולעשות קידוש לפני השקיעה (בשעה 6:50).

ליל ב' דחג הסוכות

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 8:00 בדיוק. הש"ץ היה ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן.

בסיום התפילה, בשעה 8:15 הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקום ההתוועדות, שם הועמד במקום השולחן הרגיל - השולחן של "כוס של ברכה" (והתוועדויות של יו"ט) שנחתך באמצע השולחן כדי שיהיה מקום לעמוד בכש"ב (והבדלה), ושם הועמד הפעם הסטנדר של אמירת השיחות. כ"ק אדמו"ר שליט"א הביט לימינו ולשמאלו ושאל את הריל"ג משהו והריל"ג הנהן בראשו, ואח"כ התחיל: "כמדובר כמה פעמים, פותחין בברכה..."

כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר בקול

לתפילת מנחה ניגש ר' יוסף יצחק שי' חיטריק.

אחרי שהקהל גמר אמירת "קרבנות" המתינו לכ"ק אדמו"ר שליט"א להתחיל "אשרי", וכשסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב לשמאלו ומיד התחיל הש"ץ "אשרי". גם אחרי "ובא לציון" חיכו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב ואז סיים הש"ץ ואמר קדיש והתחילו בשמו"ע.

בחזרת הש"ץ עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א ב"אתה בחרתנו" וב"שים שלום" כרגיל.

אחרי תפילת מנחה הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לשמאלו להכרזות, והגבאי הכריז על תפילת מעריב בשעה 8:00. הריל"ג לקח את הסידור והתהילים וכ"ק אדמו"ר שליט"א סגר את קופסת האתרוג והניחה תחת ידו השמאלית והלולב בשמאלו וירד מהבימה, נגע בפרוכת, אמר לר' בן-ציון הכהן שי' סטאָק שעמד שם: "ישר כח כהן", ויצא כשמעודד את שירת "ושמחת" (שהתחיל ר' זלמן שי' יפה, כרגיל בימים אלו). גם לעוד שני כהנים שעמדו בסוף ביהכ"נ, ה"ה ר' מרדכי הכהן שי' ריבקיין ור' שלום דובער הכהן שי' אַייכהָאָרן, אמר כנ"ל.

כשנכנס לג"ע התחונן עמד שם

נמוך יותר מאתמול, והרעש היה גדול יותר וזה הכביד על השמיעה.

השיחה ארכה כ-40 דקות עד 9:00. כשהגיע למילים "תהא שנת נפלאות בה" (לקראת סיום השיחה) עצם את עיניו הק', ונשארו סגורות עד סוף השיחה.

ומאָנטגאָמרי, ואדרבה - ביתר שאת וביתר עוז (ארגו "משקה" שהובא לסוכה הסמוכה נגמר ללא שהיות יתירות) והשמחה היתה רבה, וכן נערכו התוועדויות רבות וכו'.

יום שלישי, ט"ז תשרי - ב' דהג הסוכות

בשעה 8:05 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הלולב והאתרוג בידו הק' (הלולב היה עטוף בנייר כסף מההדסים ולמטה), ונכנס לסוכה. כעבור כ-5 דקות פתח את הדלת ור' מאיר שי' האַרליג נכנס ולקח את הד"מ. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו: "מתנה על מנת להחזיר" והלה יצא לסוכה בחצר.

בשעה 9:15 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזרה לחדרו הק'.

בשעה 10:00 נכנס כ"ק אדמו"ר

כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים במילים: "תיכף ומיד ממש", והתחיל לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל.

בסיום הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לימינו והביט לשם, והראה באצבעו ושאל את הריב"ק משהו, ואח"כ הביט לשמאלו ואח"כ הסתובב לימינו, שם עמדו ילדי ד"ר רעזניק שי'. כ"ק אדמו"ר שליט"א שאל את האח הגדול בהצביעו לאח הקטן (שעמד מוסתר קצת מאחוריו) באנגלית - כשחיוך על פניו הק': "הי איז יור בראַזער?" (= "הוא אחיך?") והסתובב ויצא מביה"כ"נ כשמעודד בידו הק' את השירה.

גם הלילה נערכה שמחת בית השואבה ברחובות קינגסטאָן

שליט"א לתפילת שחרית כשבידו הסידור והתהילים, כרגיל.

ב"ה אדרת והאמונה" ניגנו ועודד כרגיל.

בחזרת הש"ץ, ב"ממקומך" עודד בידו בתנועה הידועה וחזרו עליה כמה פעמים, וכן ב"שים שלום".

ב"מודים" הובא הלולב והאתרוג של כ"ק אדמו"ר שליט"א; ר' מאיר שי' הארליג הניחם על המדף וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן לו בראשו לאות תודה.

אחרי חזרת הש"ץ לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את הלולב בידו והתחיל לסדר את הכריכות, ובאמצע הסתובב לימינו כמחפש את הריל"ג, ואחרי כמה שניות הסתובב שוב, ואחרי עוד כמה שניות הסתובב שוב לשמאלו. הריל"ג, שהיה למטה מהבימה, עלה לשמאלו של כ"ק אדמו"ר שליט"א וכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לו להביא את הלולב השני מחדרו הק' (כנראה מפני שא' הכריכות היתה קרועה קצת וכו') והלה רץ מיד להביאו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א שאל את האח הגדול בהצביעו לאח הקטן (שעמד מוּסתר קצת מאחוריו) באנגלית - כשחיוך על פניו הק': "הי איז יור בראַזער?" (= "הוא אחיך?") והסתובב ויצא מביהכ"נ כשמעודד בידו הק' את השירה.

בינתיים סידר כ"ק אדמו"ר שליט"א קצת את הלולב והניחו על המדף, אחז בציציות הטלית האחוריות והביאן לצידו ועזבן, והביט בסידור שהיה פתוח במקום הלל.

כעבור כשתי דקות הגיע הריל"ג ומסר את הלולב

לכ"ק אדמו"ר שליט"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א בדקו בשדרה ולמטה ושוב בשדרה⁵⁴, הוציא את האתרוג והניחו לימין הסידור והתחיל הלל.

אחרי שעשה נענועים ב"הודו", חזר שוב ועשה את כל הנענועים כשמרחש בשפתיו הק', ואח"כ הניח את האתרוג ליד הסידור.

ב"אנא ה" עשה נענועים כרגיל, ובאמצע נפלה הטלית (כאתמול). הריל"ג הגביהה וסידרה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך בנענועים. בפעם השניה נפלה שוב הטלית והריל"ג ניגש לסדרה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א הניח את הלולב מידו (וזה נפל על הסידור), והניח את האתרוג וסידר את הטלית. אח"כ התחיל שוב את הנענועים

לעבר הריבוע ונשען על הסטנדר (כמו שעושה אחרי התפילה).

כשירד מהבימה לעלייתו (מלבד מה שניקו את הסטנדר כאתמול, גם) הסירו אנשי "ועד המסדר" את המדף של הלולב (מכיון שהלולב כבר לא מונח שם).

בגלילה אחרי עלייתו, הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לגמרי והביט על הגולל (ר' נחום שי' שטערענבערג) כל הזמן עד שגמר, ואח"כ הסתובב והתחיל בהפטרה.

קריאת ההפטרה היתה בקול נמוך יותר מאתמול.

בסיום התפילה הכריז הגבאי על מבצע ד' מינים וכינוס צ"ה שיהיה ביום חמישי וסיום הרמב"ם, ועל תפילת מנחה בשעה 6:15.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא מביהכ"נ, ואח"כ נכנס ר' מאיר שי' הארליג לחדרו הק' וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו את הלולב באומרו: "מתנה על מנת להחזיר".

לתפילת מנחה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 6:25, וכשעלה לבימתו לא הסתובב.

בחזרת הש"ץ עמד. עודד ב"אתה בחרתנו", וב"שים שלום" עודד בחוזק רב ובתנועות חזקות לזמן רב וחזרו על הניגון שוב.

מהתחלה (לפני כן אחז באמצע ג' הנעושים לשמאלו) ואח"כ הניח את האתרוג מימין הסידור.

ב"הודו" לקח שוב את האתרוג ועשה נענועים, ואח"כ הניח את האתרוג מלפני הסידור מלמעלה.

בהושענות, כשירד מהבימה, נשען שוב לימין המדרגות (כאתמול), ובסיום עלה בחזרה למקומו. הכל היה כמו אתמול (גם היום הבימה היתה באמצע הריבוע, וכן יהיה בשאר הימים).

אחרי שגמר את ההושענות התחילו לנגן "הושיעה את עמך" וכ"ק אדמו"ר שליט"א ניגן ביחד עם הקהל (כשפניו לקהל) וחזרו על הניגון ג"פ.

אח"כ הניח את הלולב על המדף (ליד הלולב הראשון). הריל"ג עלה ולקח את האתרוג והחזירו לקופסה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן לו בידו הק' שיקח את הכל. הריל"ג לקח את האתרוג ושני הלולבים והעלים לחדרו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א (ולא כרגיל שכ"ק אדמו"ר שליט"א לוקח את הד' מינים בעצמו אחרי התפילה).

בקריאת התורה היה הכל כאתמול, ולהלן רק השינויים:

בהגבהת הס"ת הראשון לא פסע קדימה, אלא עמד במקומו ופניו

שעמדו, כי אנשים רבים לא נכנסו אלא עמדו בחוץ כדי לראות את הוידיאו, אך רובם עמדו (היות שכ"ק אדמו"ר שליט"א עומד) במקומותיהם הרגילים של ההתוועדות. ולהעיר שזוהי הפעם הראשונה אחרי כ"ב שבט תשמ"ח (ההתוועדות האחרונה בימות החול - ט"ו שבט תשמ"ח) שישנו וידיאו איך שכ"ק אדמו"ר שליט"א נמצא (עומד) במקום ההתוועדויות (מלבד בכינוסי נשים וכוס של ברכה), ומאוד יפה לראות איך שהזאָל מלא מפה אל פה מהפירמידות עד ארון הקודש כמעט].

השיחה ארכה 22 דקות לערך, עד השעה 8:15. עיניו הק' היו פתוחות עד שהגיע למילים "והיה ה' למלך על כל הארץ" שאז עצם אותן עד הסיום.

בשיחה היו "אותיות" מיוחדות, ובין השאר דיבר על ההתוועדויות בשנים שעברו, שכבר נתפרסמו ובמדה חשובה גם נוצלו ("אויסגענוצט געוואָרן"). אח"כ אמר ש"יעיד עליו יודע תעלומות" על כל יהודי ששמח גם בתעלומות לבו ביתר שאת וביתר עוז (שהרי בנוגע לעצם העובדה שהוא שמח אין צורך בעדות הקב"ה שהרי זה ניכר במצב לבו ובשמחת לבו באופן גלוי).

בסיום התפילה הודיעו על תפילת מעריב בשעה 7:30, וכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא בשעה 6:30 כשמעודד בידו הק' את שירת "ושמחת".

מוצאי יו"ט ראשון דחג הסוכות

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 7:35.

אחרי התפילה והכרזת הגבאי ועשיית הבדלה וברכה אחרונה ע"י ר' יהודה שי' קעלער (בסוכה הקטנה שעומד, כמו בכל שנה, ליד החלונות בזוית המערבית-דרומים של ביהכ"נ), התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ושמחת" על מקומו ואח"כ צעד על הגשר לעבר בימת ההתוועדות, שם עמד הסטנדר כאתמול.

הקהל ניגן "ושמחת" בחוזק, ואחרי שהניח כ"ק אדמו"ר שליט"א את הסידור על הסטנדר החל לעודד בידי הק' בתנועות חזקות, בתחילה ביד ימין - במהירות יתירה בלי הפסק, אח"כ המשיך לעודד בחוזק ביד ימין ואח"כ ביד שמאל והתחיל להשליך את ידו הק' מימין לשמאל, ואח"כ עודד שוב ביד ימין ועוד פ"א ביד שמאל. כל זה ארך למשך כדקה, ואח"כ (בשעה 7:53) פתח בשיחה.

[כל ה"שביל" שמול כ"ק אדמו"ר שליט"א היה מלא בבחורים וכו']

שי' שפירא.

בסוכת 770 התקיימה סעודת מצוה והתוועדות חסידים לרגל סיום הלכות ממרים והתחלת הלכות אבל ברמב"ם. כרגיל, השתתפו בהתוועדות משפיעים וזקני אנ"ש ודיברו דברי התעוררות מענייני דיומא.

בלילה ירד גשם, אך כמוכּן שזה לא הפריע כלל לנעשה בפּינת הרחובות קינגסטאן ומאָנטגאָמרי. אף שלא היו כ"כ הרבה אנשים כרגיל במוצאי החג בכל שנה, אך הכלי-זמר (בראשות ר' אלי שי' ליפסקער) פעלו כל הלילה (מוקפים בסוכת ניילון) וכמה מאות אנשים רקדו ללא הרף, וככל שהגשם ירד חזק יותר והגברו הריקודים.

במיוחד בלטה לעין הקבוצה של כ-15 תמימים מרוסיא שרקדו ממש ללא הרף (כנראה שאנשי מדינה זו אכן מסוגלים במיוחד להתאים את עצמם למסירות נפש...).

כל זה נמשך עד שעות הבוקר, שאז "נסוגו" התמימים הלוך וטפוף ל-770 (וברגע כמימרא נרטבה כל רצפת הזאָל...) כשהגשם אינו פוסק לרגע אלא רק יורד חזק ושוטף יותר עד 8:00 בבוקר.

הנושא העיקרי היה תוספת שמחה בלילה זה באין ערוך לאתמול, ולא שיתיישב יהודי ויעשה חשבון - מה היה אתמול וכיצד יוסיף, אלא שמחה (ובפרט שמחה זו) פורצת גדר ואינה שייכת לחשבון ומדידה והגבלה.

בסיום השיחה לא התחיל את ניגון ההקפות לאביו כבב' הלילות הראשונים (אך כנ"ל התחיל "ושמחת" לפני כן - בשונה מב' הלילות הראשונים). והקהל התחיל לנגן "האדרת והאמונה" בניגון הצרפתי בהמשך למדובר בשיחה (שזהו שיר מיוחד), וכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא בשעה 8:17 כשמעודד בידו הק' את השירה.

אח"כ שמעו חזרה של השיחה (אף שלא שומעים בעת מעשה בביהכ"נ, אך מתחת הסטנדר של כ"ק אדמו"ר שליט"א נמצא רמקול שדרכו מושמעת השיחה בשידור ע"י הטלפון ובוידאו בחוץ וכו' כנ"ל), ובהמשך התקיימה בזאָל הקטן למעלה חזרה על שיחות ב' הלילות הראשונים.

בביהכ"נ הגדול התקיימה אסיפה של ה"מטה חירום" ודיבר ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן ע"ד היחס הראוי לשוטרים וכו' (בעת שמחת בית השואבה) וכן דיבר ר' לוי"צ

אושפיזין ראית?

יותר משבוע מדבר הרבי על "אושפיזין חסידיים", המגיעים מחצר חסידית אחת בלבד • שמונה ימים רצופים של דיבורים מפורשים, ויש שקט בגיזרה • ואז, ביום התשיעי, פתאום "הקיצו ורננו ישיני סוכה" - כל הקושיות מתחילות לצוף ולעלות, בטונים גבוהים במיוחד • ואז צריך להודיע, להבהיר ולומר: "לעיני כל ישראל!"

מאת: הרב אסף חנוך פרומער

הקהל תשמ"א, החל הנוהג של הרבי לשאת שיחה בכל אחד מלילות חג הסוכות, ובה מבאר את התוכן וההוספה של "שמחת בית השואבה" ביום זה.

חלק עיקרי בשיחה, מוקדש לביאור עניינם של ה"אושפיזין" - אלו המוזכרים בזוהר: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, ובשמיני עצרת: שלמה המלך. וכן את ה"אושפיזין החסידיים" - כ"ק רבותינו נשיאנו: הבעל-שם-טוב, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר הרשב"ב, ובשמיני עצרת: אדמו"ר הרי"צ. הרבי מבאר מדי לילה את השייכות, ולאידך - את החילוקים ביניהם, כאשר בכל שנה מתגלים עניינים חדשים ונוספים; הלוא למשמע אוזן דאבה רגלנו מרוב

ריקודים כל הלילה.

[אגב: לגבי הבאים בשמיני-עצרת - שלמה המלך והרבי הרי"צ - מדגיש הרבי, כי הם כבר לא "אושפיזין" - אורחים, אלא בבחינת "בעלי בתים",

שהרי עניינו של שמיני עצרת הוא שיוצאים מסוכת עראי ונכנסים לדירת קבע].

במשך שנים חיכו החסידים בציפיה דרוכה לשמוע: נו, ומה עם ההמשך... לפי החשבון הזה יוצא, שביום שמחת-תורה עצמו, ה"אושפיזא", או בעצם ה"בעל בית" הוא: הרבי מלך המשיח! [וזה כשלעצמו חידוש מיוחד, כי בעוד בכל הימים מגיעים שני אושפיזין, הרי בשמחת-תורה, ישנו רק אחד ויחיד: הרבי, אשר הוא הוא מלך המשיח!]

ואכן, בשנת הקהל הבאה, בשנת תשמ"ח, בהתוועדות ליל שמחת-תורה זכו סוף סוף החסידים לשמוע את המילים הנכספות בתחילת אחת השיחות: "על פי האמור ששמחת-תורה הוא יום התשיעי, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמיני-עצרת, ובאופן נעלה עוד יותר - צריך להתבטא הדבר גם בנוגע לעניו האושפיזין...".

האוזנים הזדקפו, הכל עשו עצמם כאפרכסת, ששש... הולך להיות כאן גילוי שחבל לפספס:

משך שנים חיכו
החסידים בציפיה
דרוכה לשמוע: נו, ומה
עם ההמשך... לפי
החשבון הזה יוצא,
שביום שמחת-תורה
עצמו, ה"אושפיזא",
או בעצם ה"בעל
בית" הוא: הרבי מלך
המשיח!

אבל, החסידים לא שמעו מאומה, לכאורה, על עניינו של "הנשיא התשיעי"! מה שכן שמעו, כפי שניתן לראות ברשימת השיחה - שהרבי דיבר על כך שהמעלה ביום שמחת-תורה, היום התשיעי, מודגשת בקריאה בתורה של אותו יום: "לעיני כל ישראל".

וכאן בא ביאור נרחב, בהקדים הקושיא - כיצד יתכן לומר שה"אושפיזין" הם דווקא נשיאי החסידות הכללית ונשיאי חב"ד, בה בשעה שיש הרבה צדיקים בישראל?! וכן, גם לבעש"ט ולרב המגיד עצמם - היו עוד עשרות תלמידים צדיקים וקדושי עליון!?

והרבי מבאר, כי זהו בדומה לענין מסירת התורה מדור לדור (הנמנה בתחילת פרקי אבות, ובאופן מפורט יותר - בהקדמת הרמב"ם), שאמנם בכל דור היו עשרות תלמידים וצדיקים שקבלו את התורה, ברם "ישנו אחד שהוא המקבל העיקרי".

הרבי הדגיש כי אין בכך פגיעה, חלילה, בכבודם של שאר הצדיקים, אבל

"בנוגע להלכה נקבע סדר השתלשלות דתורת החסידות באופן האמור - הבעש"ט, המגיד, רבינו הזקן, והרביים הנשיאים ממלאי מקומו, אשר הם הם שבעת האושפיזין החסידיים לכל ישראל".

והרבי מסכם את הנושא: "ובסגנון האמור, בקריאה דשמחת תורה - "לעיני כל ישראל", שזהו החידוש שניתוסף בשמחת תורה... שרואים באופן גלוי את שייכותם של האושפיזין הנ"ל לכל ישראל".

עד כאן דברי הרב.

ועכשיו "לאָמיר זיך טראַכטן", הבה נתבונן
 [וכפתגם הידוע, שביום זה ניתן לדבר
 בסגנון קצת יותר מפורש "כי שמחת תורה
 אינו גורם נזק"]:
 מה בעצם הקשר של כל המעשיה הזו -
 לשמחת תורה ולאושפיזא התשיעי?
 וכי הקושיא הזו מתעוררת דווקא בשמחת
 תורה? הרי כבר ביום השלישי של סוכות,
 שמכריזים שה"אושפיזא" וההמשך של הרב
 המגיד - הוא דווקא צעיר התלמידים, אדמו"ר
 הזקן, כבר אז צריך להתעורר "גוואלד געשריי":
 היתכן?! למה לא צדיק פלוני, או חברו אלמוני?!

ואפילו בתוככי חסידי חב"ד, הרי היו כאלו, לדוגמא, שבדור הרביעי
 מצאו לעצמם מישוהו אחר לשמוע ממנו חסידות - מדוע הם לא קופצים:
 הלמאי ה"אושפיזא" הוא דווקא צעיר הבנים אדמו"ר מהר"ש? לאן נעלמו
 קאפוסט וליאדי? והרי מדובר בחבר'ה שידעו בשעתו לעשות הרבה רעש...

ואם הקושיא היא על כללות העניין שהאושפיזין הם דווקא נשיאי תורת
 החסידות - אזי מלכתחילה, כבר ביום הראשון הייתה צריכה לפרוץ
 המהומה!

מה קרה, שכל ימי חג הסוכות הכל עובר על מי מנוחות, ופתאום, דווקא
 שמגיע שמחת תורה, אז פתאום ניצבת הקושיא המרעיש "כיצד יכולים
 לפרסם בכל העולם כולו" ששבעת

האושפיזין הם הבעל שם טוב ורבותינו נשיאנו שלאחריה! למה כל הבלאגן מתחיל דווקא אז? איפוא נעלמו כולם כאשר דיברו שמונה ימים על שמונה צדיקים בנוסף לאלו המנויים בזוהר?

נכון שההסבר בתורה - "לעיני כל ישראל" - מופיע דווקא ביום שמחת-תורה, אבל זה גופא לא מובן: למה מחכים עם התירוץ, כאשר הקושיא, לכאורה, מתחילה כבר לצווח שבוע לפני כן?

וגם לנו החסידים, מותר להבין: למה, למען ה', לא אומרים מילה על ה"אושפיזא", הבעל-בית והרבי שלנו? למה דווקא ביום הזה - פתאום מתחילים לדבר איתנו על "לעיני כל ישראל"? סוף סוף מגיעים ל"נקודה" - אז איפוא היא, רבונו של עולם?...

אף אחד לא מתיימר לומר שהוא יודע דעת עליון. אבל בכל מה שקשור ב"דעת תחתון", למה הקושיא מתעוררת ביום התשיעי, ולמה זה קשור דווקא לשמחת-תורה ולאושפיזא שלו - נראה שההסבר פשוט שאין פשוט הימנו:

כאשר באים ליהודי ואומרים לו: תשמע, ביחד עם אברהם אבינו, אם לא אכפת לך, קח אורח נוסף - את הסאדיק ריבי ישראל בעל-שם-טוב. מי לא יקפוץ על המציאה בשתי ידים? מי יתחיל לספור כסאות בסוכה, כשבפתח עומד אחד שהוא והאורח החיים הקדוש ביחד היו מביאים משיח? שיכנס, בכבוד, הכנו מספיק, שיראה איזה קישוטים עשינו שבוע שלם, שיברך אותנו ואת זרענו וזרע זרענו, אמן!

בדיוק כמו שבגשמיות יש "קח אחד, קבל אחד נוסף במתנה",

גם ברוחניות, כאשר בנוסף לאושפיזא יצחק אבינו שנעקד על גבי המזבח, מקבלים גם את הרב המגיד ממעזריטש, תגיד מה שתגיד - אם יצחק אבינו הולך איתו, אז גם אני, אפילו שסבא שלי למד בוולוז'ין, מוכן להכניס אותו לסוכה.

וכך גם כאשר אומרים ליהודי, שביחד עם יעקב אבינו, מעוניין לבקר בסוכתו הירוקה גם בעל התניא והשולחן-ערוך - עוד לא נברא יושב הסוכה שלא יתמלא שמחה וגיל לשמע הבשורה הטובה.

וכך בכל יום ויום, באים ליהודי ואומרים לו:

ר' איד, דער בעל-שם-טוב איז דא!

מורא'דיק!

צדיק'ל, המעזריטשער מגיד נכנס לכאן

פלאי פלאים ("פיליי פעלואים")

דער בעל התניא קומט!

אשרייני מה טוב חלקייני!

האדמו"ר האמצעי בדרך!

בוריך הבא בשם השם!

והצמח צדק!

א גרויסע זכיה!

... וגם כאשר באים ואומרים לו בשמיני'עצרת: תשמע, ביחד עם שלמה המלך מגיע גם "האדמו"ר הריי"צ מחב"ד", ולא סתם, אלא בתור "בעלי-בתים"! - יקום היהודי, וינשק לך את הידיים, ויאמר תודה רבה מעומק הלב, ואיזה כבוד גדול נפל בחלקו, וחבל שסבא שמעון עליו השלום כבר לא כאן, ושיבואו גם בחנוכה ובפסח, ובפעם הבאה נביא את כל הנכדים והבני'דודים השניים שגם הם יקבלו את הברכה, וכך הלאה וכך הלאה.

כי כל אחד מוכן בשמחה ובטוב לבב, בתשוקה וחפיצה

וחשיקה ונפש שוקקה - לקבל נשמות של צדיקים מעולם האמת. איי, הם נולדו בפולין וברוסיה ולא בהונגריה או תוניס? לא נורא. בשבועות אני נוסע לאדמו"ר "שלי" - ובסוכות יש אדמו"רים שבאים אלי.

אבל כאשר באים ליהודים ואומרים לו: תשמע, ועכשיו נכנס לביתך: הרבי מליובאוויטש.

הרבי של עכשיו!

רגע, רגע, רגע: סליחה, אתה רוצה להגיד לי שהרבנים שלי לא מספיק חשובים? ולמה כל הזמן אנחנו צריכים להקשיב למבצעים שלו? ואיפוא כתוב, ומי אמר, ולמה דווקא הוא?...

כל הנוגדנים העדתיים, המגזריים, החצרותיים, החסידיים והמתנגדיים - מזנקים אז לרמתם הגבוהה ביותר! כאשר הרבי מליובאוויטש נכנס כ"בעל הבית", בתור הרבי - אז באמת מרגישים שלא מדובר במשהו "וירטואלי",

אלא באמת מנסים לתפוס "בעלות" על המקום.

בשביל צדיקים מדורות עברו, לבו של כל אחד פתוח כפתחו של אולם. אבל כשמודיעים לו ש"בנוגע להלכה", נכנס הצדיק האחד והיחידי השייך לכלל ישראל ביום זה, הוא הוא הרבי נשיא הדור, נביא הדור, ומשיח שבדור -

ה-צ-י-ל-ו! החב"דניקים רוצים להשתלט עלי! יהודים רחמנים בני רחמנים, העסק רציני! הם באמת חושבים שהולך להיות מלך אחד לישראל! הו-שי-עה נא!

וכאן צריך להדגיש את ה"לעיני כל ישראל": "כלל ישראל" מסתדר יפה מאוד כל עוד אתה מגיע איתו עד הדור השישי. עם ישראל ידוע בנאורותו, הוא מקבל צדיקים מכל החוגים, פותח בפני ילדיו את "ארון הספרים היהודי" על כל תכולתו. וכביטוי הידוע (אוי, כמה קשה לי לחזור עליו) "אנחנו לוקחים את הטוב מכולם..."

אבל בשמחת-תורה, צריך להגיד את האמת האמיתית והשלימה: שבנוגע לכלל ישראל וכללות התורה - כאן אין "מועצת גדולי התורה" או "ועד הרבנים לענייני...". כאן יש נשיא אחד ורבי אחד ומלך אחד ומנהיג אחד. והוא מגיע לביתו של כל אחד, בין אם ירצה ובין אם לאו.

אבל בשמחת-תורה,
צריך להגיד את האמת
האמיתית והשלימה:
שבנוגע לכלל ישראל
וכללות התורה - כאן
אין "מועצת גדולי

והאמת, שלפעמים הדבר לא כל-כך קשה למארחים, כמו לאלו שצריכים לדאוג ל"הכנסת אורחים" - לחסידי חב"ד, שצריכים

להודיע על בואו.

"ומי האושפיזא ביום התשיעי"?

התורה" או "ועד
הרבנים לענייני...". כאן
יש נשיא אחד ורבי אחד
ומלך אחד ומנהיג אחד.
והוא מגיע לביתו של
כל אחד, בין אם ירצה
ובין אם לאו.

טוב, תשמע, צריך להגיד לחיים, היום שמחת-תורה, היום בעצם כולנו...

בלה-בלה-בלה. תגיד את האמת! מה לך נהיה "ליבראלי". תוריד את מסוה הבושה ותאמר "לעיני כל ישראל" - יש רבי בישראל!

זה ה'גילוי' שהרבי נתן לי ברוב טוב וחסדו בהקהל של שנת תשמ"ח!
אף אחד לא היה צריך לקבל הודעה שאחרי הרבי הריי"צ בא הרבי. כולם יודעים לספור עד תשע. מה שהיה צריך לחדש, ולהסביר, ולתקוע בדעתנו ובלבנו,

שהדבר הזה צריך להיות - לעיני כל ישראל.

ודווקא בדברים שקשה לעשות אותם לעיני כל ישראל, אותם התחלנו לשמוע ביתר בהירות ופירוט משנת תשמ"ח.

כי אם עושים מהרבי "עוד בעל שם טוב", אזי שוב "התפטרנו" מכל הסיכוכים. אבל שהרבי יהיה רבי, רבי כזה שגם ר"מ בפנוביץ' מקבל ממנו חיות, וגם משתתפי כל 'טיש' בירושלים שייכים אליו, וגם מי שנולד בקזבלנקה צריך לשמוע ולציית להוראותיו, והוא זה שיגאל את כל החוגים והחצרות והעדות והמגזרים, מהפושטקים שעל הברזלים ועד המובחרים בנבכני "ושננתם" - כאן צריך להתאמץ, שאכן יהיה "לעיני כל ישראל".

אבל יש כאלו שחושבים, שעדיף אולי להפיץ את תורתו, ודי. לשם מה להסתבך?

אז צריך לדעת, בדיוק כמו פירוש רש"י על "לעיני כל ישראל": כאשר מצד אחד עומד עם ישראל, ומהצד שני התורה - משה מוכן לשבור את הלוחות, כדי לשמור על ישראל.

כאשר יש עניין הנוגע לגאולת עם ישראל, "עשו כל אשר ביכולתכם", והחובה "לפרסם לכל אנשי הדור" שיש נביא, המשיח שבדור - ומצד שני יש מי שסבור (אף שאינו אמת כלל וכלל), שהדבר כרוך בכך שעליו "לשבור" ולוותר כביכול על האפשרות להפיץ את תורת הרבי, אזי אומרת לו התורה באופן חד משמעי: ישר כחך ששברת! ובענייננו, מדובר על השבירה העצמית, של האשליה כאילו עדיף לעסוק אך ורק בתורת הרבי, כאשר הרבי עומד ומתחנן שנעורר את עם ישראל כולו לגאולה, ונגאל את "שכינתא בגלותא, וכל עם ישראל בגלותא". פה לא עושים חשבונות.

...

חזק חזק ונתחזק!

בימים ההם

מבצע הקהל תשמ"ח

"...הקהל את העם האנשים והנשים והטף... ליראה את ה'... כל הימים..." זכרים לוי ב'

Year of **הקהל** שנת

תשמ"ח

You must gather together the People, the man, the women, and the children... to be in awe of G-D... as long as you live... Deuteronomy (31, 12)

מבצע "הקהל"
שע"י צעירי אגודת חב"ד
 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN N.Y. 11213
 (718) 774 1212

ב"ה. יום ר', ז"ך אדר שנה תשמח ותשמח, שנה הקהל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב העתק אחד מהמשלוח ששלחנו לכל אלו הרשומים בה"צא"ח - Directory (1500 איש).

הת' שניאור זלמן בן דאברושע שיחי' ליבעראוו ויוסף יצחק בן דבורה גרינבערג עזרו בכל הנ"ל.

והננו בזה לבקש את ברכה כ"ק אדמו"ר שליט"א והצלחה רבה ולפעולה נמשכה בכל הנ"ל, ושנוצח לגרום לכ"ק אדמו"ר שליט"א אך ורק נח"ר, וכ"ק אדמו"ר שליט"א יולייכנו קומפיות לארצנו ממש-ממש נאו.

יעקב יונתן בן לאה האקנער

לתיבת אכס"י ע"פ 313 ואלה"ג (א)

HAKHEL CAMPAIGN
 A Project of
Lubavitch Youth Organization
 770 Eastern Parkway Brooklyn, New York 11213
 (718) 774 1212

מבצע הקהל
 שע"י
צעירי אגודת חב"ד

במיד. כרך אדר שנה תשמח ותשמח
 שנת הקהל
 שנת השמינים ושבע לבי...

87th Year, 5748 - TIEMACH-TeSMAch - THE YEAR OF HAKHEL - The 87th Year of the...

Dear Friend.

מרכז צעירי אגודת חב"ד באר"ק ת"ו • מחלקת צבאות השם

תעודת השתתפות

בכינוס הקהל מרכזי לילדיו תשכ"ד

וסיוס ספר המצוות להרמב"ם

שהתקיים בעיה"ק ירושלים ת"ו
בראש חודש שבט שנת הקהל תשמ"ד

בברכת חסידים לבבית
צעירי אגודת חב"ד
מחלקת צבאות השם

עדות

תורה

תפילה

תורה

את העם האנשים והנשים והתם... נדרים לא:יב

הקהל

HAKHEL GENERAL ASSEMBLY YEAR 5748

בס"ד.

הודעה-חשובה

כינוס הקהל דהתלמידים חלומדים כעת בבית חיינו (ב-770 וביוחבבי תורח"י) יתקיים ביום חמישי כ"ד סיון - אחר תפילת ערבית דכ"ק אדמו"ר שליט"א - בזאל ד"יחובבי תורח"י,

ומבקשים בזה מכולם ללא יוצא מן הכלל להשתתף בכינוס הקהל זה, כדי שנוכל לגרום נח"ר גדול ככל האפשר לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

**בברכה
המארגנים**

מבצע הקהל

בס"ד.

מטעם מחלקת מבצע הקהל שטי"י עזימי אגודת חב"ד הספרדיים קרויים בזה לכנס מוטמבו לילון און לביאוד לפועל עבודת מבצע הקהל

רוים - יום ג, ד' מרחשון בשנת 5730 בערב
בבית הכנסת ליובאוויטש סטליבאוויטש
770 EASTERN PARKWAY

מחמתו טק כל חזרי חתומה
ואי ליתא בזמן המבצע
יבנח האקספר, מנהל

**The Hakhel Division of
Lubavitch Youth Organization**

invites you to an important meeting
to bring into action the work of the
"HAKHEL" CAMPAIGN

Tonight, Tuesday, October 27, 4 Cheeshvan
9:30 P.M.
at: 770 Eastern Parkway

It is essential that everyone participate. Please come on time.

Yonassan Hackner
Director

בס"ד . תשרי תשמ"ח.

כריסע הצטרפות למבצע "הקהל"

השם _____ (שם האם) _____
משפחה _____ טלפון _____
כחובת _____

מוכנה/ בל"ג להקהיל מפעם לפעם אנשים \ או
נשים \ או ילדים \ ויהשמיע בפניהם דברי תורה
וזירוז ליראת שמים וקיום המצוות.

החתום משה מוכן לקבל מפעם לפעם (אחת בחודש.
למשל) תזכורת ועידוד-המריצה באמצעות פניה
טלפוניית ולמסור דו"ח על הכינוסים שקיים במשך
החודש.

חתימה _____
חתימה _____

HAKHEL CAMPAIGN
A Project of
Lubavitch Youth Organization

770 Eastern Parkway Brooklyn, New York 11213

(718) 774 1212

**מבצע הקהל
שטי"י
עזימי אגודת חב"ד**

ב"ה. יום ג', ר"ח סיון, שנה השמה וחשמה, שנה הקהל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב העתק אחד ממה ששלחנו (בעניני "מבצע הקהל") לכאו"א מהרשומים בה"צא"ח -
דירעקטערי" (כטס 1500 א.י.).

המשלוח הנזכר הנז' השלישי, בהמשך לשני המשלוחים הקודמים ששלחנו עבור חודש
ניסן ואייר.

התמימים שניאור זלמן בן דאברושע ליבעראו ויוסף יצחק בן דבורה גרינבערג
עזרו באירגון המשלוח.

ויה"ר שנזכה לגרום לכ"ק אדמו"ר שליט"א נח"ר אמיתי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א
יוליכנו חוממיות לארצנו מהש גאו! עד מהני!!!

לע"נ

הרה"ח הרה"ת

הרב יקותיאל מנחם ב"ר יבלחט"א שרגא

ראפ

משגיח ומשפיע בישיבת

תות"ל המרכזית - 770

נלב"ע בטרם עת,

חג הגאולה י"ב תמוז ה'תשע"ה

ו'הקיצו ורננו שוכני עפר' והוא בתוכם ובראשם

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

לזכות

הרה"ח הרב **ירחמיאל** שיי וזוגתו מ' **חנה** תחי'
וב"ב: **ח' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל, חוה**
רבקה, דוד, שיינדיל גיטל, מנוחה סימא שיחיו

בעלינאוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ס. פאולו־ברזיל
נתרם ע"י הרה"ת ר' **שמואל** ומשפחתו שיחיו
שפריצער

לז"נ

אבי הרה"ת ר' **צבי הירש**
בן הרה"ח ר' **בן ציון** ז"ל
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ

ולז"נ

אמי מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה
נפטרה כ"ט תמוז ה'תשס"ב
יה"ר שתיכף ומיד ממש
יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר"
והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה
ת.נ.צ.ב.ה

לזכות

התמימים שהשקיעו רבות מזמנם וממרצם
להוצאת הקובץ, באופן ד"זה א-לי ואנוהו"

אברהם בן דבורה לאה

דוד בן רחל לאה

חיים הלל בן מינה

יוסף יצחק בן שולמית

יחימלך הכהן בן נחמה דינה

ישראל בן שמחה

מנחם מענדל גדלי' הכהן בן חנה אמה

מנחם מענדל בן רחל חנה

מנחם מענדל בן תהלה

מרדכי בן דבורה לאה

שלום בן גאולה

שניאור זלמן בן חפציבה חנה

מנחם מענדל בן דליה

שיזכו לגרום נחת רוח רב לאבינו מלכנו

- כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א -

ויהא קובץ זה ה"מכה בפטיש"

שיביא להתגלותו לעין כל

תיכף ומי"ד ממ"ש

לזכות

כ"ק אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א

יהי רצון שיראה הרבה נחת מבניו התמימים
בפרט,

משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו

וישמיענו תורה חדשה מפיו

בגאולה האמיתית והשלימה

תיכף ומי"ד ממ"ש

יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד

